

Razvajamo po domače
RESTAURACIJA Bariera-Izola

Bariera 05/ 641 41 05
030 239 790

simobil
Povej nekaj lepega
POOBlašČENI
PRODAJALEC

Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel št. 040 410 743

Okrepčevalnica
Upri Perotu
Malice / Kosila
tel: 041 858 473
Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Čebelar

Je čisto prav, kar delajo čebele,
ko napadajo ljudi.

Kako naj bodo sploh veseli,
če jim odnašajo, kar se dobi.

Revice garajo, da izgubljajo sapo,
zbirajo pelod in delajo med,
potem pa pride človek s kapo
in je treba spet začeti.

Je rekla prav tovarišica,
da so čebele kot Slovenci.
Garamo, da boli nas glava
na koncu pa pobere vse država.

Koga pa ti naši strici?

Okoliški grunti so hirali, njihov pa je kar stal, ko ga je oče Šimen pred smrtjo predal mladim s Štefo vred. In prihajal je nov zarod, strici so Štefi sproti jemali otroke in jih pestovali in vodili s seboj na polje in v gozde, češ: "Bog ima otrok še dovolj, grunt pa zanje prostora in kruha." In smejala se je še Štefa: "Saj pravim, ti naši strici!"

(Mef) Fran Saleški Finžgar je že vedel, da so strici pravzaprav pomembni za varnost in prihodnost neke skupnosti in zato je prav presenetljivo, da smo jim zadnje čase dodelili tako negativno konotacijo. Kot da bi bili strici nekakšna teroristična sekta, pa smo strici in tete skorajda vsi, kar nas je v tej lepi domovini. Še bolj nerazumljivo je vprašanje ali strici, nekoliko manj se govori o tetah, sploh obstajajo. Seveda obstajajo in obstajamo. Kakšno vprašanje je to, lepo vas prosim. Stric je vendarle očetov ali materin brat in teta je njuna sestra. To bi že lahko vedeli.

V težave nas spravi Slovar slovenskega knjižnega jezika, kjer je zapisano, da je stric res očetov ali materin brat, potem pa doda, da je stric tudi človek, ki zaradi svojega položaja lahko posreduje za koga. In tako smo prišli do tistih stricev in tet, ki niso dobri, čeprav nekoliko posebni strici iz Finžgarjeve povesti, ampak so to eni drugi strici, ki menda kar naprej nekaj mešetarijo in brkljajo po našem političnem vsakdanu, čeprav jih nihče ne pozna. Strici seveda so in seveda obstajajo, vendar so si med seboj zelo različni in različni so tudi njihovi interesi.

Poznamo jih povsod, kjer je pomemben vpliv na odločanje, ki prinaša kakšno korist. In politika je gotovo tista, na katero je dobro vplivati. In strici ali tete vplivajo. Na vseh ravneh je tako. Tudi župan ne postaneš brez podpore stricev, ki najprej plačajo potem pa izterjajo strošek tvoje izvolitve. In tudi državnoborskih ali predsedniških volitev ne dobiš brez njih. To ve Obama, ve Pahor, ve Turk in ve vsak slovenski župan. Še najbolj pa vedo strici. A ne tisti Finžgarjevi. Tisti so se, za svoje koristi, spravili na Štefo. Naši strici pa se spravljajo na - državo.

Otok na vodi

Izolski vodotoki in vodnjaki

Te dni končujemo pisanje brošure, skoraj knjige o izolskih vodotokih, vodnjakih, špinah, vodnih zbiralnikih in drugih zanimivih fenomenih povezanih z vodovodno oskrbo naše občine.

Dobili smo že nekaj obvestil o vodnih virih ki jih nismo poznali pa tudi nekaj zanimivih pripovedi. Te dni smo izkoristili za še zadnje fotografske obiske nekaterih vodotokov, tako da bomo imeli dovolj kvalitetno fotografsko gradivo, dokler je narava še vedno vsa v barvah.

Seveda bomo veseli še kakšnega vašega namiga in nasveta ali zgolj opozorila, kje je kdaj stal kakšen vodnjak pa ga ni več. Prav tako bomo veseli vsake arhivske fotografije starih izolskih špin in vodnjakov.

WWW.NAKUPI.NET

BANKA KOPER

MANDRAČ ŽE 5 LET NE POZNA PODRAŽITEV

Za 29 Eur postanite naš naročnik in izkoristite številne ugodnosti, od IZOKartice do brezplačnih storitev.

Zavrtite 040 211 434/05 64 00 010 ali pišite na tajninstvo@mandrac.si

Pisma iz metropole

Vsak resen regijski časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova.

Vsakih 14 dni za Mandrač razmišlja o življenju tam in o življenju nasploh, o dogodkih v glavnem mestu in o posledicah teh dogodkov za naše kraje in ljudi. Pazljivo branje vam želimo. Avtor kolumne izraža svoje mnenje, ki ni nujno enako mnenju uredništva.

Opera Metropolitana

piše: Zoran Odič (za Izolane Zoki)

BUJENJE IN VSTAJENJE

Vse je bilo idealno, kot da se je Ljubljana podmladila in spodmladila. Sobota je bila topla, nobo modro, sonce rumeno in močno, pravi spomladanski dan. Tudi obiskovalcev je bilo več kot po navadi, pa niso bili ne Japonci, čeprav so se motovili ob Ljubljani in slikali vse kar jim je prišlo pred oči, ne Italijani, čeprav so gostilnice bile polne vonja po špagetih in paradižnikovi omaki, ne Avstrijci ali Nemci, čeprav se je točilo pivo.

Čez trideset tisoč stavkajočih delavcev, študentov, zdravnikov, kulturnikov, kar pomeni pisateljev, pesnikov in njim podobnih, zdravnikov in sester, študentov... Edino politikov ni bilo na spregled. Verjetno so bili na vikendih.

Tudi Rudi je stavkal. Okrog vratu je imel napis: »Za cenejše brikete!« Tudi policaji so stavkali, razen kakšnih 400, ki so varovali. Koga? Niti sami niso vedeli. Eden od starejših, že dolgo se pozna, je mirno povedal: »Če bi se kaj komu zgodilo, bi pomagal. Proti njim, pa ni šans da ukrepam, ker se vsi strinjamo z njimi in z njihovimi zahtevami.« Pa še mi je pojamral, da mu policijski zdravniki ne dajo napotnice za pregled pri okulistu. Predrago je, varčujejo. Pa kaj si naredil? »Šel sem v zdravstveni dom in tam dobil napotnico, z njo sem bil na kliniki in naredil kar sem moral.« Tako torej varčujejo na notranjem, pa verjetno še kakšnem ministrstvu. Prepovedujejo zdravnikom, da zdravijo, oni ubogajo (lepi so to zdravniki, kot da ni častnega razsodišča), potem pa se problem reši v javnem zdravstvu. To enostavno pomeni, da bo notranji minister, dr. Vinko, prebral kako so zmanjšali stroške na njegovem ministrstvu, in potem zahteval, da se ukine javno zdravstvo, ker ima preveliko porabo. Potem pa še ostale nepotrebne reči – univerze, časopise (razen strankarskih biltenov z zvočnimi imeni), drugi so protivladni, kar pomeni protidržavni, vse protidržavne pa v prepad, če že v zapore ne morejo. Ampak, počakajmo, tudi to bomo dočakali.

Ljubljana je to sončno soboto malo spominjala na oblegano mesto. Parlament in Gregorčičeva sta bila ograjena in zavarovana z vsemi možnimi protiterorističnimi zaporami. Na Tromostovju sta vzporedno stala dva gradbinska tovarnjaka in blokirala prehod na Nazorjevo ulico, kar pomeni na Wolfovo, Slovensko in center mesta, kar nas ni motilo.

Zgodilo se ni nič pretresljivega. Kot je bilo napovedano se je protestni shod končal in napolnili so se gostilniški vrtovi. Prvič je družbeno nastopilo proti državnemu, in v tem je glavna poanta. Družbeno se zbuja, kot se zbuja v Grčiji, na Portugalskem, v Španiji, Franciji in Italiji. Nastaja nova Zveza pravičnih. Nova duhovna in družbena policija je pokazala svojo nemoč in nemoč ograj in uniform. V uporabi je retorika skrbnega knjigovodstva ki poziva na enotnost v prevladovanju krize, za katero so sami krivi. Za krizo niso krivi ne delavci, ne policija, ne pisatelji, ne zdravniki, ne študenti in njihovi profesorji. Oni (mi) smo samo žrtve. Sodobni fašisti neradi uporabljajo politično nekorektne metode, in le če ne gre drugače kradejo podpise, in falsificirajo dokumente. S pomočjo »apolitičnih« ekonomskih parametrov – vseh teh BDP-jev, prestižnih rejtingov, proračunskih deficitov, trgovskih bilanc, borznih kotacij in drugih bla, bla, bla, pridno delajo na uničevanju svobode. Država je proti družbi, kar pomeni proti človeku. Človek ne rabi take države, to so že povedali v Grčiji in drugod po Evropi. Fašisti pa brez nje ne morejo, ker je absolutna oblast nad družbo in človekom edina moč na katero se spoznajo.

Zveza pravičnih – nastala 1836 v Parizu. Ustanovili so jo nemški delavci – emigranti (pregnani iz Nemčije). Prvi kongres Zveze je bil v Londonu 1847, Marks in Engels sta utrdila novo platformo delovanja, na drugem Kongresu, tudi v Londonu. Nastal je Komunistični manifest in Zveza se je preimenovala v Zvezo komunistov.

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 05/ 640 00 10, fax. 05/ 640 00 15,

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Marjan Motoh (karikaturist) Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,20 EUR. / Polletna naročnina: 29 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 05/ 640 0010 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Tudi župan redno zajtrkuje

Župan Občine Izola mag. Igor Kolenc je bil v ponedeljek, ob dnevu slovenske hrane, na tradicionalnem slovenskem zajtrku v vrtcu Mavrica v Livadah. Otroci so se seznanili s pomenom zajtrka za dober in zdrav začetek dneva, član Obalnega čebelarskega društva pa je otrokom predstavil, kako čebele proizvajajo med.

Otroci vrtca Mavrica so tradicionalni slovenski zajtrk označili kot prav poseben dan. Polni energije po tem, ko so že pojedli med, maslo in jabolko, vse domačega izvora, so še zaplesali. »Prazna vreča ne stoji pokonci,« je pomen zajtrka nazorno predstavil župan Kolenc in povedal, da tudi sam redno zajtrkuje. V nadaljevanju so si otroci pomerili čebelarsko kapo, rokavico in z radovednostjo opazovali satje, ki ga je prinesel čebelar. Izvedeli so, kakšne vloge imajo člani čebelje družine in zakaj čebele pikajo. Nekateri otroci so to bolečo izkušnjo že doživeli na lastni koži. Sicer pa so se otroci izkazali v znanju s področja čebelarstva, vedeli so tudi, da čebele pikajo, ker se bojijo, da bodo ostale brez medu in s tem brez hrane, ki je pomembna za preživetje, še posebej v zimskih mesecih.

Izola je gostila slovenski turizem

Na delavnici v okviru dogodka Doživite Izolo, ki ga je organiziralo Turistično združenje Izola, so se enajstim slovenskim turističnim agencijam predstavili vsi izolski hotelirji in nekateri gostinci. Gre za prvi tovrstni dogodek, sicer pa bi po mnenju vseh udeležencev moral postati dobra praksa po vsej Sloveniji, saj je celovit pristop in sodelovanje med vsem akterji na področju turizma ključ do uspeha. Ravno sodelovanje med različnimi akterji na področju turizma, torej med hotelirji, gostinci, vinarji ter tudi Občinami, lahko dodamo tisto nekaj več, kar je danes nujno potrebno, če želimo privabiti goste. Kot je povedal predsednik Združenja turističnih agencij Slovenije, Anton Matjašič: »**Ponuditi je treba nove produkte, kot to delajo v tujini, gosta animirati štiriindvajset ur na dan in širiti dobre prakse, kot je ta danes v Izoli**«. Dogodek je kulturno dopolnil Rudi Bučar, ki je prisotnim "zakantal" eno po istrsko.

MANJŠA

HIŠNA POPRAVILA

in VZDRŽEVALNA DELA

Lauriano Stefanič s.p.

MOB.: 041/ 703 - 927

Proračun še večji, ker mora biti

Tako je zelo optimistične napovedi o več kot 25 milijonskem občinskem proračunu v naslednjem letu in še nekoliko višjem v letu 2014, na včerajšnji tiskovni konferenci, komentiral župan Igor Kolenc. Če v proračunu ni investicij jih ni mogoče realizirati, tudi če bi zanje imeli denar. Predstavili so tudi kako urejajo finančno stabilnost občine in katere investicije so najpomembnejše v naslednjih letih.

Včeraj je župan Igor Kolenc sklical tiskovno konferenco, na kateri je ob pomoči Marka Unterlechnerja, zadolženega za vodenje občinske uprave, predstavil usmeritve Proračuna za leti 2013 in 2014.

Uvodoma je župan povedal, da ne pričakuje nikakršne pomoči in «bodo naredili le to, kar lahko naredijo sami, saj ni nikogar, ki bi nam pomagal, nato pa je nadaljeval s predstavitvijo „anomalije“ iz leta 2010, ko je bila še pod vodstvom bivšega župana Tomislava Klokočevnika občinska blagajna ob 7,5 milijona eur. „Ta dolg pa še danes rešujemo in smo uspešni“, je dodal Kolenc. Kot drugo veliko težavo je župan (ponovno) označil državo, saj od DURS-a pričakujejo skoraj poldrugi milijon evrov.

Sicer pa so, po županovih besedah, usmeritve novega, dvoletnega proračuna, skrb za življenjske pogoje Izolanov, podpora športu in kulturi, predvsem s prenovo športnih objektov, učinkovito upravljanje z občinskim premoženjem, postopna obnova poslovnih prostorov in stanovanj v lasti Občine, nadaljevanje racionalizacije občinske uprave, ki ni nujno vezana na krčenje števila zaposlenih ter podpora pri ustvarjanju gospodarske klime v Izoli, za katero so doslej že za skoraj 70 odstotkov znižali komunalne prispevke.

„Predvsem pa nas ne zanima, če karikiram, odprtje kakšnega Hofra ali Lidla, torej velike prodajalne, ki zaseda veliko prostora, nudi pa malo delovnih mest“, je še povedal Igor Kolenc.

Med pomembne investicije za naslednji dve leti lahko naštejemo zazidalno območje Šared, slemensko cesto Jagodje - Šared, komunalno opremljanje CMI Vzhod (območje pri Mehano-tehniki) in hidravlične izboljšave vodovoda.

Predvsem se bo gradilo in urejalo

Ob tem je treba omeniti še izgradnjo petih krožišč na glavni izolski pretočnici, ter postavitev centra starejših, rekreacijskega parka v Livadah, ureditev glavnega mestnega stadiona ter postavitev umetne trave, kar bi omogočalo pogostejšo uporabo igrišča, nadzidava športne dvorane v Kraški ulici ter priprava in ureditev športnega centra Mali-ja.

Poudarek dvoletnega proračuna bo očitno na številnih investicijah, zaradi česar je tudi primeren „napihnen“. Za leto 2013 je predvidenih 25,9 milijona eur odhodkov, leto kasneje pa celo 27 milijona eur. Za primerjavo, proračun za leto 2012 je predvidel 22 milijona eur odhodkov.

Kako bo Občina to izpeljala?

Ob tem je župan Kolenc povedal, da je zakonodaja takšna, da ne dovoljuje investicije, če ta ni bila predvidena v proračunu, zaradi česar so morali vnesti tako za leto 2013 kot tudi za leto 2014 potencialne investicije, za katere pa se ne ve, če bodo izpeljane leta 2013, ali leta 2014, če ne celo leto kasneje. „Vzemimo naprimer projekt hidravličnih izboljšav vodovoda. Projekt je bil predviden že za letošnje leto, a Rižanski vodovod še ni investiral predvidenih 700.000 eur, zaradi česar projekt trenutno stoji. Vsekakor pa naj povem, da je naš primarni cilj, da uravnavamo odhodke in prihodke, kar smo počeli tudi v zadnjih dveh letih.“

Investicije bodo, ali pa ne

Letna realizacija se giblje med 16 in 17 milijonih eur, tekoče poslovanje pa Občino stane 14 milijonov euro, kar pomeni, da imajo na razpolago za investicije nekaj več kot 2 milijona euro lastnih sredstev. „Investirali bomo, če bomo imeli lastna sredstva, kar pa bo seveda odvisno od prodaje premoženja. Tukaj pa imam v mislih predvsem potencial, ki ga ponujata zazidalni načrt Šared in CMI Vzhod“, poudarja Kolenc. Dodatno težavo pa občinski upravi predstavlja paradoks pridobivanja evropskih sredstev. Evropa namreč ne ponudi denarja vnaprej, temveč poplača stroške, ki jih je Občina imela pri izvedbi določenega projekta.

Ekonomija ni ekologija

piše: Franc Krajnc

Okrnjen evropski proračun 2014-2020

V Bruslju se od 22. novembra 2012 dalje odvijajo resna pogajanja o novem sedemletnem finančnem okviru EU za obdobje 2014-2020. Na naše vprašanje v Bruselj kako je s proračunom, še zlasti s kohezijskimi sredstvi, smo prejeli nekaj informacij, v glavnem pa lahko zaznamo, da bodo pogajanja trda, ker članice (27) ne morejo prispevati toliko, kot bi želela Evropska komisija.

Evropska komisija želi, da bi sedemletni proračun znašal približno 1.030 milijard evrov (povprečno letno okoli 147 milijard), kar je okoli 6 % več kot je bila dogovorjena zgornja meja proračuna 2007-2013, ko je znašal okoli 980 milijard evrov + rezerve. Predlogu se upirajo nekatere večje članice in zahtevajo celo 50-milijardno znižanje zahtevka. Glavni vir prihodkov so prispevki 27 držav članic (1,01% BDP), upoštevajoč njihovo razvitost. Največ prispevajo Nemčija, Francija, Italija in Velika Britanija. Evropska komisija je predlagala dodatni vir prihodkov v proračun; davek na finančne transakcije, kar pa ni v celoti zaživel. Če ne bo dogovora bomo lahko črpali lanske dvanajstine!

In kakšen bo prispevek Slovenije? Naša država letno prispeva v evropski proračun od 330 do 390 milijonov evrov, prejme pa od 750 do 850 milijonov evrov in je neto prejemnica! K prihodkom iz evropskega proračuna je treba prišteti tudi pridobljena sredstva iz kohezijskega in strukturnega sklada EU. V letih 2007-2013 nam je na voljo okoli 4,5 milijarde, a je bilo doslej porčpanih le nekaj več kot polovica (okoli 2,1 milijarde), ker pač ni ustreznih projektov.

Slovenski načrti gospodarske rasti v prihodnje temeljijo prav na prihodkih iz kohezijskih skladov EU, obstaja pa resna nevarnost, da bodo ti skladi zmanjšani tudi do 40%, medtem ko skladi za kmetijski razvoj verjetno ostanejo na enaki ravni, kar je treba izkoristiti! Slovenijo so v Bruslju razdelili v dve celoti: v za evropske razmere nadpovprečno razvito Zahodno Slovenijo (kamor sodi tudi izolska občina) in na nerazvito Vzhodno Slovenijo, ki lahko računa na delno razvojno pomoč vsaj iz strukturnih skladov.

Ob veliki finančni in gospodarski krizi se ljudje tudi sprašujejo koliko evropska birokracija porabi za plače in druge bonitete?

Ugotovimo lahko, da je v institucijah EU zaposlena cela armada delavcev in honorarcev, skupaj okoli 47.000! Samo v bruseljski palači (evropskem parlamentu) je zaposlenih okoli 6.000 ljudi, v Evropski komisiji 38.000, pri članicah in v drugih državah po svetu pa še dodatno okoli 3.500 ljudi. Pa vendar bodo tam rekli, da za plače in druga honorarna izplačila v sedmih letih porabijo »komaj« okoli 6 % evropskega proračuna, ali v sedmih letih okoli 58 milijard evrov. Že več let govorijo o nepotrebnih velikih sto-milijonskih stroških zaradi selitev na zasedanje parlamenta iz Bruslja v Strasbourg (Francija), a zgodilo se še ni nič.

V Bruslju še ne vedo kako bi zakrpal 9-milijardno luknjo v sedanjem proračunu 2007-2013, za Slovenijo pa se zdi bistveno njena zmota, kajti računamo namreč na zagon infrastrukture in gospodarstva na edinem viru - sredstvih iz kohezijskih skladov - ta pa bodo kot kaže manjša celo do 40%.

Stavbenik gre v stečaj

Konec prejšnjega tedna je direktor Stavbenika, Mitja Petrič, na koprsko sodišče vložil predlog za stečaj zadnjega velikega primorskega gradbinca. Na zavod gre približno 100 delavcev.

Ko je prejšnji petek v javnost prišla informacija, da je direktor Stavbenika, Mitja Petrič vložil predlog za stečaj, je bilo to za marsikoga celo presenečenje. Seveda se nekoč največjemu primorskemu gradbincu ni godilo nič bolje kot ostalim podjetjem iz te branže, vendar se je zdelo, da imajo pri Stavbeniku dovolj pridobljenih del in kupcev za svoja stanovanja, da se bodo morda le izvlekli. Toda, ko je od skoraj sklenjene pogodbe o dokončanju gradnje stanovanj v Oktobrski revoluciji odstopil idrijski Kolektor in ko CPC Nova Gorica in Primorje nista potrdila dokapitalizacije v višini treh milijonov evrov, je padla odločitev o stečaju.

Zadnji direktor Stavbenika je povedal, da so tudi oni upali, da bodo lahko z dokapitalizacijo in prodajo izolskega objekta dobili dovolj denarja za plačilo obveznosti in začetek del na še sprejetih projektih, vendar lastnika, CPC in Primorje v stečaju, nista zmogla tega bremena, zato pač ni želel podaljševati agonije podjetja, ki bi jo na koncu plačali predvsem zaposleni.

Ti so redno prejeli vse plače s prispevki in regres, tako da se bodo brez težav lahko prijavi na Zavod za zaposlovanje. Od delavcev ni bilo slišati slabih besed na račun vodenja podjetja v Petričevem obdobju, čeprav so imeli veliko finančnih težav. Ob delo bo približno 100 zaposlenih od tega okrog 30 izolskih občanov.

Zanimivo je, da je med večjimi dolžniki Stavbenika tudi TPC Livade, ki jim dolguje več kot 2,5 milijona Eurov, vendar je tudi res, da je Stavbenik med lastniki tega podjetja in zato poznajo situacijo v tem delu Livad. Glede stanovanj v novem objektu na ulici Oktobrskere revolucije pa je Petrič povedal, da so tam gradili zelo prijazna, lepa stanovanja, ki so jih prodajali po ugodni ceni, 2.200 Eur za kvadratni meter in so že imeli rezerviranih več kot 40 odstotkov stanovanj. Zdaj bodo najverjetneje končala v stečajni masi.

Prvi Stavbenikov blok in drevo še stojita

Iz barake v oblake in

Oskar Jogan je na Stavbeniku delal več kot tri desetletja, opravljal je naloge varnostnega inženirja, vodje avtoparka, skrbel je za izobraževanje zaposlenih, urejal tovarniški časopis in na koncu postal še predsednik izolske občinske skupščine. Ob informaciji, da gre Stavbenik dokončno v stečaj je pravi sogovornik za predstavitev Stavbenika, ki je bil nekoč veliko izolsko podjetje.

- Kako ste dolgoletni Stavbenikovci sprejeli vest o stečaju podjetja, ki je bil nekoč eden največjih gradbincev na Primorskem in Sloveniji?

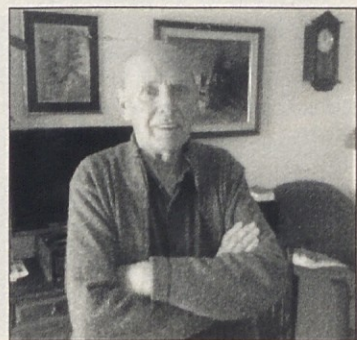
- Lahko rečem, da me je ta novica prizadela, čeprav je bila po tistem pričakovana, če poznamo stanje slovenskega gradbeništva danes.

- Pa je šla še ena izolska firma.

- Formalno gledano je Stavbenik sicer nastal v halah na območju sedanje Luke Koper, vendar je to trajalo le nekaj mesecev, potem so se preselili v Izolo, na območje **Simonovega zaliva**, kjer danes še stoji blok, ki smo ga zgradili posebej za strokovnjake, ki smo jih morali dobiti iz drugih koncev Slovenije. Tam je tudi staro drevo, ki smo ga udarniško posadili pred barako v kateri je bila takrat nameščena uprava podjetja. Spominjam se dogodka, ko smo delavci prevzemali podjetja, kako je bil pred tistim blokom postavljen velik oder, na katerem je bilo celotno obalno politično vodstvo. Podjetje je v imenu vseh nas prevzel takratni **predsednik delavskega sveta**, pisal se je **Ivančič**, doma iz Gažona, zaposlen pa je bil kot vratar podjetja. Spominjam se tudi besed, ki jih je takrat izrekel: *"Tako, zdaj smo dobili podjetje in zdaj se bomo anka mi naučili šrajat tako kot šrajajo naši direktorji."*

- Tam v neposredni bližini ste urejali tudi prve delavnice.

- Najprej smo postavilo mizarstvo, nato kovinarsko in cementno delavnico, potem so bili tam še električarji in ostali. Še danes Izolani temu območju pravijo Stavbenikove delavnice. Tam je bilo srce Stavbenika in od tam se je začela širitev po celi Sloveniji pa tudi drugam. Recimo, po potresu v **Skopju** smo imeli eno veliko ekipo v Makedoniji, kasneje smo imeli gradbišče za 300 delavcev v **Sarajevu**, kjer so se pripravljali na olimpijske igre, v Ljubljani smo gradili kar nekaj stanovanjskih sosesk, od **Savskega naselja do BS3**. Akcija se je imenovala 4.000 stanovanj v Ljubljani in mi smo tam imeli 260 naših delavcev. Stavbenik je postal velika firma, imeli smo skoraj vse dejavnosti, ki jih gradbenec potrebuje za samostojno delo in predvsem smo bili cenjeni po kvaliteti našega dela in tudi ostalega. Treba je vedeti, da so ostali gradbinci močno pritiskali na obalno območje, saj so vedeli, da je tukaj mogoče graditi tudi takrat, ko je na kontinentu sneg in mraz, ampak Stavbenik je vedno vzdržal pritisk SGP Gorica, Gradisa, Slovenija ceste in drugih gradbincev.

na zavod

- Stavbenik je takrat gradil tudi novi Portorož.

- Gradili smo nekaj hotelov pa tudi kompletno infrastrukturo vzdolž obale, kar je bila osnova za vse nadaljne gradnje hotelov. Mi smo gradili Hotel Vesna, pa Metropol in šele kasneje so na to področje prišli drugi gradbinci.

Gradbišče Portorož

- O Izoli niti da ne govorimo.

- Nekoč sem si zadal nalogo, da bom na mapi označil vse stavbe, vključno z adaptacijami, kjer smo mi gradili, pa sem ugotovil, da bi dejansko porisal celo Izolo. Stavbenik je zgradil celotno **Oktobrsko revolucijo**, velik del **Livad**, bloke ob cesti za **Korte**, **Mehanotehniko**, **Delamaris** in še veliko je tega. Na Kajuhovi smo zgradili tudi lastni **samski dom**, ki smo ga gradili za potrebe naših delavcev. Takrat se je pač pazilo na življenjski standard delavcev.

- Veliko ste sodelovali z arhitektom, prof. Mihevcem.

- Mihevc nas je imel skoraj za svoje podjetje, zato ker je vedel, da imamo ljudi, ki so sposobni uresničiti njegove ideje. Če pogledate objekte ob Metropolu morate vedeti, da je bilo to takrat zahtevno delo. Mihevc je prišel na gradbišče in zahteval točno določene vodje skupin za katera je vedel, da bodo lahko naredili to, ka je želel. Hkrati je bil izredno prijazen človek in zelo preprost a tudi odgovoren. Spomnim se, da me je neposredno pred otvoritvijo enega od portoroških hotelov zagrabil za rokam, mi dal v roko kakšnih deset slik, klavirno in žeblice in sva se odpravila po hotelu obešat slike. Nič mu ni bilo izpod časti in nič mu ni bilo težko.

- Stavbenik je istrska firma.

- Res je, z izjemo prvih let, recimo, ko je iz Ljubljane prišel direktor **Melihar**, ki pa je kmalu postal Primorac, so v firmi prevladovali ljudje od tukaj. Veliko jih je iz okoliških vasi prihajalo peš v službo, celo iz Sečovelj so se vozili na delo s kolesom, bilo pa nas je tudi nekaj Kraševcev in Vipavcev, ki smo se poklica učili v Mariboru in smo se zaposlili tukaj, ker doma ni bilo služb.

- Nastal je v času političnih fabrik?

- Upam si trditi, da ni bil politična tovarna. Mi smo na vodilnih mestih vedno imeli strokovnjake s področja gradbeništva in ne spomnim se, da bi kdo prišel na vodilno mesto zato, ker bi to hotela politika. Takrat so govorili, da je direktor lahko samo nekdo, ki je v partiji, vendar smo mi imeli vodilne ljudi, ki niso imeli partijske knjižice, pa zaradi tega nikoli ni bilo kakšnih posebnih problemov.

- Seveda ste tudi vi najemali delovno silo iz drugih republik Jugoslavije.

- Ko smo rasli smo seveda potrebovali delavce za širitev dejavnosti in ko nam je začelo primanjkovati domačih ljudi smo jih morali poiskati drugje. Tudi sam sem šel večkrat v Bosno, prav na območje **Srebrenice**,

- Opravljali ste tudi delo varnostnega inženirja.

- Takrat je bilo veliko poškodb in še danes se spomnim, da se je letno **poškodovalo 46 odstotkov** ljudi. Zato sem se moral usposobiti za delo varnostnega inženirja in moram povedati, da so se razmere po petih, šestih letih bistveno izboljšale. Seveda pa je bilo še vedno največ bolniških ob intenzivnih kmečkih opravilih, pri trgatvi in podobno, pa tudi alkoholizem je naredil svoje. Treba je vedeti, da so bila nekatera gradbišča res naporna. Naprimer, v **Poreču** smo gradili več hotelov in tam so bili vedno kratki roki, pač, do začetka turistične sezone.

Ljudje so delali tudi po 16 ur na dan in če sem včasih dobil koga, ki iz sosednje vasi v kantah za bencin vozi vino, ni bilo to nič nenavadnega.

Imeli smo takoimenovana šolska gradbišča, manjše objekte, kjer se je dalo delo bolje organizirati, imeli smo ekipo za praktični pouk z vožnjo, ločenim obračunom in mojstri, ki smo jih dodali takim skupinam, tako da smo dobili res dobre kadre.

Ko je naš samski dom postal premajhen smo tja, za nekaj časa, preselili učence izobraževalnega centra, ki pa smo ga morali zapreti, ker so rekli, da se gradbena firma ne more ukvarjati z izobraževanjem. Potem so to prevzeli drugi in od takrat naprej smo zaposlovali kadre z zelo pomanjkljivim znanjem. Nato smo začeli dela oddajati kooperantom in takrat se je začelo nazadovanje Stavbenika.

- Izolani se dobro spominjajo tudi stavbenikovega kamnoloma, ne vedno z lepimi spomini.

- V kamnolom sem moral leta 1955, takoj po prihodu v Izolo. Spomnim se, da smo se morali najprej lotiti popravila stroja za mletje kamena in nato smo tam postavili ostalo mehanizacijo. Ta kamnolom je bil nato dolga leta glavni vir materiala za gradnje na obali. Šele veliko let kasneje, ko se je mesto približalo kamnolomu in so se ljudje upravičeno jezili zaradi miniranja, smo ga začeli zasipati. To je bilo potrebno tudi zato, ker je dno kamnoloma, ob vsakem manjšem nalivu zalila voda, kar je pomenilo, da smo prišli celo pod nivo podtalnice. Tako smo iskali in našli drugo lokacijo blizu Rižane, kjer smo takrat ocenjevali, da bo maeriala za kakšnih 30 let in mislim, da še deluje.

- Potem se je Stavbenik preselil v Koper.

- To pa je morda bila malo politična odločitev, ker verjetno bi lahko dobili lokacijo tudi v Izoli, ampak takrat se je na veliko gradilo v **Luki**, gradili smo **Tomos**, **Cimos**, kamnolom je bil bližje in tako se je podjetje preselilo v Koper. Res pa je, da so vsi obrati ostali v Izoli. To so bili zelo sodobni obrati, od velikega avtoparka do cementne delavnice in sodobne betonarne.

- Opravljali ste tudi delo varnostnega inženirja.

- Takrat je bilo veliko poškodb in še danes se spomnim, da se je letno **poškodovalo 46 odstotkov** ljudi. Zato sem se moral usposobiti za delo varnostnega inženirja in moram povedati, da so se razmere po petih, šestih letih bistveno izboljšale. Seveda pa je bilo še vedno največ bolniških ob intenzivnih kmečkih opravilih, pri trgatvi in podobno, pa tudi alkoholizem je naredil svoje. Treba je vedeti, da so bila nekatera gradbišča res naporna. Naprimer, v **Poreču** smo gradili več hotelov in tam so bili vedno kratki roki, pač, do začetka turistične sezone.

Ljudje so delali tudi po 16 ur na dan in če sem včasih dobil koga, ki iz sosednje vasi v kantah za bencin vozi vino, ni bilo to nič nenavadnega.

Tako smo gradili Ljubljano

- Kakšen je bil odnos firme do zaposlenih?

- Danes je to težko pojasniti. Naj povem, da se je na vsakoletnem sindikalnem dnevu zbralo po tisoč in več ljudi in tam je vladalo izjemno vzdušje. Vsi smo bili enako spoštovani, od delavca z lopato do direktorja, ki je bil eden od nas, nič več in nič manj. Imeli smo počitniške domove na **Logu pod Mangartom**, ki so jih koristili predvsem delavci. Imeli smo kuhinje na vseh večjih gradbiščih, zgradili smo samski dom tudi v Ljubljani. Verjetno Izolani še pomnijo **Stavbenikovo menzo**, ki je bila najprej na Sončnem nabrežju, kamor sem tudi jaz leta in leta hodil na kosilo in večerjo, potem smo zgradili novo menzo na Cankarjevem drevoredu in še veliko drugega je bilo storjenega tudi za dobro počutje in dobro delo naših ljudi.

- Koliko vas je bilo največ.

- Mislim, da nas je bilo v najboljših letih okoli 2.700, kar je ogromno v primerjavi s sedanjimi stotimi, ki bodo menda končali na zavodu za zaposlovanje.

- Menite, da je bila usodna združitve s Primorjem?

- Jaz sem imel slab občutek že takoj ob napovedi združitve, čeprav takrat nisem bil več v službi, kajti Primorje je gotovo imelo nekaj motivov, da pride sem. Imeli smo veliko zemljišč, lastni kamnolom in dobro ime v tem okolju, zato oni niso imeli kaj izgubiti. Izgubili pa so ljudi in izgubila je tudi Izola, saj je na Stavbeniku še vedno tudi nekaj Izolanov.

- Stavbenik se dokončno seli v zgodovino.

- Kar nekaj let sem urejal naš časopis in vsaj to je ostalo za zgodovino, poleg vsega, kar smo zgradili, seveda. Žal mi je, da so s prihodom Primorja velik del arhiva preprosto vrgli v smeti, kot da bi se novi lastniki bali ugledne zgodovine našega Stavbenika.

D.M.

arhiv fotografij: Oskar Jogan

Oktobrska ni nič kriva

ZDAJ V PRODAJU

Iz Medošev po nagrado

Konec meseca, bodo v Manili na Filipinih podelili letošnja mednarodna priznanja Gusi Peace Prize. Med prejemniki je tudi slovenski znanstvenik s področja klimatoloških znanosti, prof. dr. Timi Ečimović, ki živi in dela v Medoših. Danes bo tiskovna konferenca pred odhodom na podelitev.

Prof. dr. dr. h. c. Timi Ečimović je profesor in predstojnik katedre za okoljske vede na Ansted Univerzi, BVI. Od upokojitve 2004 leta je častni doživljenski predsednik SEG Inštituta za klimatske spremembe. Bil je ustanovitelj in prvi predsednik svetovnega foruma mislecev in je aktivni član Evropske akademije znanosti in umetnosti. Za znanstveno raziskovalno delo je bil štirikrat nominiran za Nobelovo nagrado: prvič leta 2002 za 2003 - sistem klimatskih sprememb, drugič leta 2006 za 2007 - informacijska teorija narave, tretjič leta 2009 za 2010 - okoljska teorija narave in leta 2011 za leto 2012 za osnove narave, za nagrado iz fizike.

25. septembra 2011 je na svečani konferenci v Xiamenu na Kitajskem predstavil deklaracijo »Platforma svetovnih mislecev o trajnostni sonaravni prihodnosti človeštva«, ki je osnova za uresničevanje družbene metodologije in tehnologije trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva.

To pomembno mednarodno priznanje podeljujejo za različna področja in ima za ta del sveta podoben pomen kot Nobelove ali Pulitzerjeve nagrade na zahodni polobli. Svečanost ob podelitvi nagrad, ki bo v sredo, dne 28. novembra med 09.00 in 13.00 uro po našem času bo prenašala 36 TV postaj po vsem svetu, naša televizija te svečanosti seveda ne bo prenašala, prenos pa bo tudi na spletu: <http://gusipeaceprizeinternational.org/>. Prenos si bo mogoče v živo ogledati tudi v prostorih izolske Mestne knjižnice.

UGODNI KOMERCIALNI PRIVEZI V IZOLI

Javno podjetje Komunala Izola d.o.o. objavlja javni razpis za najem komercialnih privezov za obdobje 5. let v občinskem pristanišču Izola.

Najemna pogodba se sklence za obdobje petih let, z vnaprejšnjim plačilom celotnega zneska za navedeno najemno obdobje. Najem priveza in ostale storitve vezane na privez bodo obračunane po veljavnem ceniku Komunale Izola d.o.o., ki je interesantom dostopen tudi na spletni strani www.komunala-izola.si. Možni so privezi za plovila dolžine od 10 do 14m, od 10 do 12m in od 7 do 10m. Število privezov je omejeno. Prednost pri sklenitvi pogodbe bodo imeli lastniki plovil s stalnim prebivališčem v občini Izola in lastniki plovil, ki so na seznamu za pridobitev komunalnega priveza, v kolikor so zainteresirani.

Vsa privezna mesta se bodo nahajala na novozgrajenih plavajočih pomolih. Komercialni privezi na plavajočih pomolih so opremljeni z elektrovodovodnimi omaricami, na katerih se obračunava poraba po tarifah iz cenika. V bližini plavajočih pomolov so urejene sanitarije s tuši, katerih uporaba je v ceni priveza.

Prijave na razpis sprejemamo na naslovu: Komunala Izola d.o.o., Industrijska cesta 8, 6310 Izola do zapolnitve prveznih mest.

Za dodatne informacije smo na voljo na naslovu Komunala Izola d.o.o., pisarna Pristaniške dejavnosti, Neimenovana ulica bš, Izola, od ponedeljka do petka od 8. do 12. ure, ob sobotah od 8. do 11. ure ali po telefonu 05 66 34 955, ali na mobilni telefon 041/653-119.

komunala
izola - isola

Nerazumljivo ravnanje RKS

Društvo Sožitje je napovedalo za danes, ob 12.30, tiskovno konferenco, na kateri bodo povedali, kako jim vodstvo Rdečega križa Slovenije ne dovoli gradnje Centra na Debelem rtiču, za katerega so sami društvu ponudili zemljišče. Skoraj neverjetno pa je, da bo tiskovna konferenca kje drugje, kot na sedežu izolskega RK.

V občinah Koper, Izola in Piran se starši otrok z motnjo v duševnem razvoju (OMDR) že vrsto let trudijo, da bi omogočili ustrezno strokovno obravnavo in ustrezne bivalne pogoje v neposredni bližini njihovega doma in predvsem za tiste svoje odrasle otroke, ki so jih bili prisiljeni vključiti v različne slovenske institucije, oddaljene od Obale.

Že leta 2000 je bila na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve poslana prva pobuda za ustanovitev bivalne enote za odrasle z motnjami v telesnem in duševnem razvoju na Obali. Starši so ugotavljali, da v obalnih občinah rešujejo probleme varstva oziroma nameščenja otrok in odraslih z motnjami v duševnem in telesnem razvoju v zelo oddaljenih krajih po državi, in sicer: v Dornavi, Črni na Koroškem, Vipavi, Stari Gori, Igu... To pomeni, da jim je onemogočena stalna povezava z njihovimi otroci, saj se je potrebno v te kraje voziti daleč, najmanj eno uro in 15 minut v eno smer.

Center za usposabljanje, delo in varstvo Draga, Ig (v nadaljevanju CUDV Ig), kjer trenutno biva največ odraslih iz obalnih občin, je takrat pozval vse Centre za socialno delo, da preverijo želje in potrebe staršev iz obalnih občin. V septembru 2006 so bili podatki še enkrat preverjeni in ugotovljena je potreba za celodnevno obravnavo 51 odraslih oseb iz teh treh občin. Vsi zainteresirani so bili iz občin Koper, Izola, Piran in so trenutno nastanjeni v ostalih zavodih v Sloveniji (Dornava, Ig, Vipava, Hrastovec, Stara gora...). Tukaj pa niso vključeni tisti odrasli, ki trenutno živijo doma, vendar zaradi starosti staršev to dolgotrajno ne bo mogoče. Ugotovljeno je bilo tudi, da velika večina staršev želi za svoje otroke možnost celodnevnega bivanja v manjši bivalni enoti in ustrezno kompleksno obravnavo čim bližje domu.

Istočasno so še enkrat preverili možnost vključitev v zavode s področja šolstva, a to, iz različnih razlogov, na Obali žal ni možno.

V tem trenutku je samo za občino Izola potrebno najti namestitev za 19 odraslih oseb. Obalno društvo Sožitje ima registriranih 115 odraslih OMDR iz vseh treh obalnih občin, ki že ali pa še bodo potrebovali institucionalno namestitev v kratkem, saj se njihovi starši starajo in že sedaj težko skrbijo zanje.

Od možnih rešitev je edina smotrna izgradnja primerne stanovanjske hiše, v kateri bi lahko skupaj bivalo več oseb z motnjo v duševnem razvoju.

Po 11 letih iskanja možnosti za nov center za osebe z motnjo v duševnem razvoju na Obali je končno prišlo do premika.

Rdeči križ Slovenije je za gradnjo centra odstopil Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve (MDD-SZ) stavbno pravico na parceli v bližini Mladinskega zdravilišča na Debelem rtiču v velikosti 2.500 m², za obdobje 99 let. CUDV Ig je poskrbel, da je Mestna občina Koper sprejela podroben prostorsko ureditveni načrt, vse tri obalne občine pa so v dokumente in projekte vložile okoli 600.000 eur. V tem znesku je upoštevan tudi delež RKS v višini 303.000 eur za »podarjeno« stavbno pravico na zemljišču. Pridobljena so vsa soglasja, tudi soglasje RKS za izdelavo OPPN in pridobljen je projekt, ki ga je izdelala Arhitekturna delavnica Zorc iz Ljubljane. **Ko so ponovno zaprosili za soglasja, ki so potrebna za izdajo gradbenega dovoljenja, so v RKS začeli zapletati izdajo soglasja na služnost.**

Ana Žerjal, vodja zdravilišča Debeli rtič je pojasnila, da se o služnosti z MDDSZ še pogovarjajo. Dodala je še, da bi gradnja centra ogrozila varnost gostov zdravilišča in da obstaja dogovor, po katerem mora center zgraditi novo parkirišče in dovozno pot zunaj zdravilišča. V OPPN so poskrbeli za parkirišče, na katerem sedaj parkirajo uslužbenci in uporabniki zdravilišča in zagotovili novo začasno služnostno cesto do centra zunaj zdravilišča, ki bi služila potrebam prevozov ob gradnji centra. Ceste pa ni možno kupiti, ker je predhodno potrebno dobiti gradbeno dovoljenje in ker tega ne morejo narediti, dokler Ankaran ne postane občina, saj tega ustavno sodišče ne dovoli. Seveda so na RKS o tem seznanjeni in vztrajajo pri svojih navedbah.

Starši se ob vsem tem sprašujemo ali si je RKS premislil in si centra za osebe z motnjo v duševnem razvoju v svoji bližini ne želi, ker bi s svojo prisotnostjo motili njihove goste. Od te humanitarne organizacije pričakujemo vsaj human odnos do drugačnih, ki niso takšni po svoji želji, temveč so se takšni rodili.

Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti na otroke z posebnimi potrebami, ki živijo v domači oskrbi in nimajo možnosti namestitve v ustrezno institucijo zato, ker osebe, ki zaradi starosti v nekatere institucije ne sodijo več, nimajo pa možnosti namestitve v drugo ustrezno institucijo in tako dati prostor tistim, ki so na čakalni listi.

Kljub tem zapletom pa trdno verjamemo, da se ta projekt lahko realizira, seveda z veliko mero dobre volje in razumevanja stiske tistih naših občanov, ki to potrebujejo za normalno in za človeka dostojno življenje. **Občinski svetnik Mario Gergeta**

Predsednica društva: Bosiljka Vesna Grizon

Polipropilen je bil njihova rešitev

Rubrika Pogled naprej predstavlja izolske podjetnike, ki se ne zmenijo za krizo in oboroženi z idejo plujejo naprej. Tokrat predstavljamo podjetje KMK Box, eno vodilnih podjetij na področju predelave valovitega polipropilena, nekakšnega umetnega kartona.

Podjetje KMK Box sta še pred prehodom v novo tisočletje ustanovila Valter Krmac in Igor Morgan. V slabih petnajstih letih sta podjetje razširila do te mere, da trenutno zaposluje 30 redno zaposlenih, ter ravno toliko najetih delavcev.

Svojo tržno nišo, predelavo oziroma oblikovanje valovitega polipropilena so našli najprej v avtomobilski industriji in farmacevtski industriji, danes pa se ukvarjajo tudi z promocijskim materialom. O tem, kako so začeli in kako naprej, smo se pogovarjali z direktorjem podjetja, Igorjem Morganom.

- Kdaj ste ustanovili podjetje KMK Box?

- Podjetje sva z Vatlerjem Krmacom ustanovila leta 1998, saj smo že takrat posumili, da bomo morali, s takšno državno politiko, poskrbeti sami zase. Razmišljala sva, kaj bi naredila, da bi lahko rekla, da je to čisto naše in da bi s tem lahko živeli in bili neodvisni od vseh peripetij okoli nas. Ker sem kot grafični inženir že poznal določene stvari s področja embalaže, smo se odločili za to pot, ampak tako, da bi uporabljali valoviti polipropilen, ki se nama je zdel material z velikim potencialom. Je ekološki, in se v okolju samorazgradi v naravne materiale, možno ga je 100 odstotno reciklirati. Zdel se nam je zelo zanimiv material, posebej iz ekološkega vidika in tukaj smo videli priložnost. Ko smo ustanovili K.M.K. Box je že obstajalo nekaj podjetij, ki so ponujala plošče iz valovitega polipropilena. Naš namen pa ni bila proizvodnja materiala, temveč oblikovanje le tega v uporabne produkte za različne namene, predvsem embalažo. Porajalo se je vprašanje, kdo bo to sploh hotel kupiti, saj je trikrat dražje od kartona, s katerim valoviti polipropilen vedno primerjamo. Zato poudarjamo, da je to ekološki material, da je ena od njegovih prednosti tudi večkratna uporaba, da ga je mogoče reciklirati, pa je vseeno kar dolgo trajalo, da smo potencialne kupce uspeli prepričati. Zanimivo, več posluha za to so imeli v tujini, predvsem v avtomobilski industriji, kjer je visok nivo logističnega razmišljanja, saj morajo zaradi konkurenčnosti vse stroške minimalizirati in so v naših rešitvah videli določeno prednost. V avtomobilski industriji katere izdelki so vedno bolj sofisticirani in občutljivi so dokaj hitro sprejeli naš material predvsem pa rešitve, ki jih ponujamo.

Ker naš material ne povzroča prahu, ne absorbira vlage in je odporen na mehanske poškodbe smo danes eden ključnih dobaviteljev embalaže v kovinsko predelovalni industriji nasploh. Mi zaradi tega sledimo kooperantom te velike industrije, saj so razumeli, da naše storitve, ki niso samo izdelki, temveč predvsem rešitve, ki so prilagojene njihovim produktom, predstavljajo veliko konkurenčno prednost.

- Poleg industrijske embalaže pa proizvajate tudi komercialno.

Ugotovili smo, da imamo dovolj izkušenj in znanja, da se lotimo te nekoliko drugačne in bolj zahtevne predelave valovitega polipropilena. Pred dvema letoma smo kupili stroj zadnje generacije digitalnega tiska. V lanskem letu pa ploter za obdelavo plošč iz valovitega PP, ki je tudi nekaj posebnega na tem področju. Gre za produkte, ki so namenjeni promociji kot so to prodajni pulti, panoji, reklamne table velikega formata, oprema za sejne itd. Veliko delamo tudi za turistične organizacije, oglaševalske agencije in spet delamo več v tujini kot doma. Tudi na tem področju poudarjamo ekološkost naših izdelkov, njihovo uporabnost in vizualno prepričljivost. Je pa res, da imamo večji uspeh pri bolj industrijskih artiklih, ali pa kozmetičnih, manj pa v prehrabeni industriji, saj to podzavestno bolj povezujemo s takimi imenovanimi naravnimi materiali, kot je karton, čeprav je valoviti polipropilen bolj ekološki izdelek.

- Večkrat ste omenili, da je lažje delati s tujino, kot pa na domačem trgu.

- No, naj najprej povem, da danes izraz, kot je domači trg, niti ni več tako pomemben. Res je, da smo se mi trenutno osredotočili na Nemčijo, ki je tržišče z zelo velikim potencialom. Lahko bi se recimo tudi na ZDA, a smo vseeno nekoliko omejeni zaradi prevoza naših izdelkov.

Je pa veliko zanimanja za naše produkte tudi čez lužo. No, že ob ustanovitvi podjetja smo si zastavili cilj, kakšno področje lahko pokrivamo. Zelo pomembno je, da lahko ob morebitnih težavah hitro priskočimo k stranki in rešimo problem. Če je to na Dunaju, ali pa v Franciji ali Nemčiji, to ni tako težavno. Po drugi strani pa bi bilo skoraj nemogoče kar sesti v letalo in se odpeljati do New Yorka.

- Kako pa vas stranke najdejo?

- Ko dobro delaš se to hitro razve, poleg tega pa ta tržna niša ni še tako polna. Ampak moramo vedeti, da na primer za razliko od hrane, ki vemo, da jo ljudje potrebujemo, naš izdelek ni življensko potreben in je treba kupca prepričati, da se zanj odloči. Pravi izziv je ravno v temu.

- Razmišljate o širitvi?

- Zaenkrat ne, če pa bi, pa se vsekar ne bi širili v Izoli, ker je preprosto povedano, predrago. Osebnost ne razumem, kako lokalna oblast razmišlja, ko od investitorjev in že obstoječih podjetij zahtevajo tako visoke prispevke. Če bi se še enkrat odločali, bi vsekar prej razmišljali o Kozini, ki

Pogled naprej

Tako smo poimenovali rubriko v kateri bomo nekaj naslednjih tednov predstavljali tiste izolske firme, podjetnike in obrtnike, ki so se pogumno soočili z gospodarsko krizo in ohranjajo raven poslovanja ali jo celo povečujejo, ohranjajo delovna mesta ali jih celo odpirajo in niso ne pesimisti ne optimisti ampak realisti s pogledom naprej.

Rubriko sofinancira Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport RS

Predloge za predstavitev uspešnih sprejemamo na uredništvo@mandrac.si ali tel. 05 64 00 010.

je primernejša tudi iz logističnih razlogov, predvsem pa tam ne bi potrebovali plačevati komunalnih prispevkov. Ta sredstva bi raje porabili za nakup kakšnega stroja s katerim bi pridobili nekaj delovnih mest. Danes si investitorji preprosto ne morejo privoščiti tako visokih komunalnih prispevkov in tudi zadnja zamisel, da bi jih preplovali, ne bo pripomogla k temu, da bo Izola bolj zanimiva za investitorje. Veste, ob gradnji hiše pogled na morje lahko pomeni veliko, ampak za tovarno pa čisto nič.

- V Izoli torej ne vidite posebno velikega industrijskega potenciala?

- Osebnost mislim, da bi morale vse tri Občine nekako združiti industrijsko cono, recimo na Serminu, tukaj pa bi obdržali operativni center, ali pa oddelek za oblikovanje. Vsekakor pa bo treba nekaj narediti, saj na Obali trenutno višje izobraženi kader nima možnosti za zaposlitev. Gradi se samo nakupovalne centre, kjer se sicer odpirajo nova delovna mesta, a samo ene vrste. Izobraženi kader, ki bi potreboval industrijo, pa se lahko samo odseli. Zaradi tega mislim, da je politika lokalnih skupnosti pri plačilu komunalnega prispevka napačna. Investitorja je treba najprej prepričati, da pride, nato bo odprl delovna mesta, ti ljudje pa bodo nato lahko plačevali prispevke. Sicer ne pridemo nikamor.

AM

VABLJENI!!!
Nahajamo se v Izoli
(za pošto v Jagodju)

DOSTAVA HRANE IN PIJAČE NA DOM

PIRAT

BURGER

051 633-800

URNIK - ORARIO
VSAK DAN - TUTTI GIORNI
od 12h
do 23h

Izolski kickbox je pač vrhunski

NOGOMET

3. SNL - zahod

Rezultati 13. kroga

Jadran D. : Tabor S. 1:1 (0:0)
Tolmin : Izola 3:2 (2:1)
Bilje : Rudar Trbovlje 1:1 (0:0)
Calcit Kamnik : AH Mas Tech 3:5 (2:2)
Zagorje : Adria 0:2 (0:1)
Iv. Gorica : Zarica Kr. 0:2 (0:1)

Tolmin - Izola 3:2 (2:1)

Tolmin, Brajda, gledalcev 300
Izola: Rupnik Anže, Burkić Emir, Mehić Almir, Handanagić Enes, Peroša Matej, Jukan Amer, Mikac Gregor (46' Zemljak Matej), Lizalovič Adis (80' Podgajski Bostian), Tadič Željko, Lazarevič Doša, Božičič Saša

Strelci: 1:0 Sokanović Dalibor (11'), 1:1 Lizalovič Adis (16'), 2:1 Sokanović Dalibor (25'), 3:1 Kalaković Sanel (47'), 3:2 Jukan Amer (93') 11m

Izključitve: Rutar Uroš (Tolmin) (92')

EPNL

Rezultati 11. kroga:

Gažon : Korte Avtoplus 4:2 (3:0)
Plama : Jadran PM 1:2 (0:2)
Renče : Cerknica 0:3 (0:2)
Škou : Fama Vipava 1:0 (0:0)
Postojna : Veterani Kp 1:1 (0:0)

Gažon : Korte Avtoplus 4:2 (3:0)

NK Gažon, gledalcev 50
Korte Avtoplus: Boškin Tadej, Čatić Alen, Jačimović Sebastijan (Šabić Midhad 46'), Kleva David, Delgiusto Valter, Reljić Goran, Maliković Niki (Pavlin Marko 78'), Novak Jan (Brdar Alen 46'), Pucer Aleš (Nekić Josip 68'), Pahor Rok (Tonejc Damjan 46'), Baruca Tilen
č Midhad

Strelci: 1:0 - Šmon Aleš (23'), 2:0 - Pranjč Josip (40'), 3:0 - Kapun Tine (45'), 3:1 - Maliković Niki (65'), 4:1 - Gorela Dejan (66'), 4:2 - Baruca Tilen (83')

ROKOMET

Celjani za razred boljši

RK Celje Pivovarna Laško - RD Izola 32:18 (20:7)

Dvorana Zlatorog, 250 gledalcev, sodnika Majer, Žitnik

RK Celje Pivovarna Laško: Lesjak 11 obramb, Skok 6/1 obramb; Blagotinšek, Mlakar, Marguč 5, Janc 3/1, Razgor 1, Toskić, Ranovski 2/1, Skube 2, Poteko, Zelenović 4, Žabič 4, Mačkovšek 8, Lekai 3; trener Vladan Matić

Sedemmetrovke: 2/2

Izključitve: / min

RD Istrabenz plini Izola: Ponikvar 9 obramb, Kevič 3 obrambe; Jurič, Jelovčan 1, Dolenc, Gorela 1, Božič 2, Špegel 1, Kojić, Bubnič, Koštric, Redžić 1, Fidel 4, Smolnik 4/3, Ponikvar 2, Slobodnik 2; trener: Sebastijan Podbregar
Sedemmetrovke: 3/4
Izključitve: 2 min

Še zadnji krog prvega dela prvenstva je naše fante popeljal v Celje. Nasprotnik je veljal za izrazitega favorita in to vlogo med predstavo - kljub bolniškemu stažu nekaterih svojih pomembnih členov - popolnoma upravičil.

Izolani so začeli dobro ter preko **Božiča in Smolnika** povedli z 0:1 in 1:2. Toda začetni nalet naših so Pivovarji hitro ukrotili. Varovanci trenerja **Podbregarja** so do dvajsete minute zadeli samo še dvakrat, na drugi strani pa **Matičeva** četa ni imela prevelikih težav v napadu in preko hitrega **Marguča** povedla z 12:4. Našim ni pomagala niti minuta odmora in razlika je do polčasa narasla na neulovljivih 13 zadetkov (20:7).

Lesjak (11 obramb) je v nadaljevanju mesto med vratnicama prepustil **Skoku**, ki je nadaljeval odlično delo predhodnika, v naših vratih pa je nekaj kakovostnih posredovanj v drugem delu prikazal vratar **Ponikvar**. Razmerje na igrišču se vseeno ni spremenilo in razlika je še naprej naraščala, po dobrih desetih minutah drugega dela je bilo že +16 za Štajerce, za kar je poskrbel Izolan v vrstah domačih **Borut Mačkovšek**. Po najvišji razliki (+17) so naši fantje uspeli malce znižati razliko, vseeno pa kljub tokrat zelo močnemu nasprotniku v celoti niso prikazali tistega, kar se od njih pričakuje. Za naše sta največkrat zadela **Fidel** in **Smolnik** (4), pri domačih pa je 8 zadetkov prispeval Mačkovšek.

Naši rokometiši s sedmimi točkami ostajajo na devetem mestu. Ta vikend se začelja nov krog tekmoval, tako da se bodo Izolani drugič letos - tokrat v gosteh, srečali s Sevnico.

Prva tekma se je v Kraški končala z 32:18. Sevnica v zadnjih šestih krogih ni zmagala, vendar je pred tem proti Krki že pokazala, da zna biti na domačem parketu tudi nevarna. Dobra igra naših v zadnjih krogih vsekakor obeta, da bi lahko Izola tokrat prišla do prve zmage v gosteh. Držimo pesti!

ŽENSKI ROKOMET

Izolanke premočno

V preteklem tednu so izolske rokometiške odigrale eno samo tekmo. Tekma kadetinj je bila s strani gostiteljev iz Sežane odpovedana - prestavljena, starejše deklice A so bile v tem kolu proste in po končanem jesenskem delu tekmovalj neporažene prepričljivo držijo 1. mesto v ligi starejše deklice A zahod. starejše deklice B bi morale sicer odigrati turnir v gosteh pri Hrpelje - Kozina, pa so nekatere izolske tekmovalke manj kot 12 ur pred tekmo odpovedale prisotnost in s tem žal pustile na cedilu tista dekleta, ki so se bila pripravljena boriti -le-teh je bilo na koncu namreč premalo, da bi lahko trener sestavil celo ekipo in se udeležil turnirja. Take kratkoročne odpovedi so povezane ne samo z razočaranjem preostale ekipe ampak tudi s stroški. Najmlajše tekmujoče v ligah mlajše deklice B so iz gostovanja v Hrpeljah (Kozini) prinesle obe točki in tako nadaljujejo z uspešnimi predstavami - s petimi odigranimi tekmami in 4 zmagami so trenutno uvrščene na 2. mesto v kategoriji Mlajše deklice B Zahod.

ŠD Jadran Bluemarine Hrpelje

Kozina : ŽRK Izola 6 : 21

Izolske barve so zastopale : Krebelj Nina, Killough Angela (3), Poznič Marina, Perkat Hana (3), Soršak Gaja (9), Madžarevič Anja (2), Vujmilović Martina (4) in vartarka Šurla Toth Petra.

V prihajajočem tednu se bodo kadetinj in starejše deklice A na gostovanju pomerile s Koprčankami; v domači dvorani bo igrala le eki-

pa Mlajših deklic B, ki bo gostila nasprotnice iz Idrije: vabljeni torej v Soboto, 24.11. ob 10h v dvorano na Kraški.

ODBOJKA

Prvi domači poraz odbojkaric

Izolske odbojkarice so v soboto v 7. krogu 3. DOL zahod v Livadah doživele prvi domač poraz. Škofjeloška ekipa ŽOK Partizan je bila boljša s 3:1. Posamezni nizi so se končali 23:25, 20:25, 25:21, 18:25. Medtem, ko poraz naših odbojkaric proti vodilni ekipi Calcita ni imel posledic za pozicijo Izole na lestvici, je tokratni neuspeh Izolanke potisnil za dve mesti navzdol. Z drugega so se tako preselile na četrto mesto. V soboto odhajajo v Domžale, kjer se bodo pomerile s peto uvrščeno ekipo ŽOK Vistra Domžale.

JADRANJE

Branko Brčin zmagovalac evropske serije na Melgesu 20

Prejšnji konec tedna se je z regato v Neaplju končal evropski del sezone za Melges 20, kjer je z drugim mestom na regati in skupno zmago v sezoni 2012 slavila jadrnica Candida Sailing Team, na njej pa na mestu taktika **Branko Brčin**. Ta lep uspeh je bila priložnost, da z Brankom poklepetamo o njegovih uspehih in uspehih **Tomaža Čopija** in **Iztoka Knafelca**, ki prav tako jadrata v tem razredu v evropski oziroma svetovni konkurenci, o jadrnicah Melges ter o načrtih za prihodnjo sezono.

- Bi lahko najprej na kratko predstavil vse tri jadrnice - Melges 20, Melges 24 in Melges 32.

- Melges 32: na njej jadra posadka osmih jadrancev, spodnja meja za regate je 5 vozlov vetra, zgornja 25 vozlov, v sunkih do 28. Zgornji limit se sicer ne upošteva vedno, saj je barka narejena tako, da nima tehničnih težav in jo je mogoče brez težav upravljati tudi pri močnejšem vetru. Sponzor tekmovalj je Audi, serija regat se imenuje »Audi Melges 32 Sailing Series«.

Jadrnica Melges 20 je sponzorirana od Audija, zato se imenuje Melges 20 Audi. Gre za partnerstvo, zato ima vsak novi Melges 20 že ob nakupu na jadrni logotip - Audijeve kroge - ne glede na to, ali bo novi lastnik z njim tekmoval ali ne. Na Melgesu 20 ekipo sestavlja trije jadranci, jadra se v razponu med 4 in 23 vozli vetra, v sunkih do 25, pri močnejšem vetru pa je jadranje že zelo oteženo.

Melges 24 je prvi v seriji Melgesov, narejen je bil leta 1992. Posadka šteje od štiri do pet oseb. Za moj okus je to še vedno zelo sodobna barka, ki gre zelo dobro v vseh pogojih, tudi v močnejšem vetru in nima vedno omejitev, ne spodnje ne zgornje. Regatna sezona se odvija pod pokroviteljstvom blagovne znamke Volvo in se imenuje Volvo Cup.

Za Melges 20 in Melges 32 obstajata evropski in ameriški krog regat, ki sta sicer ločena, a se časovno ne prekrivata. Nekateri lastniki imajo dve jadrnici ter jadrajo v Evropi in v ZDA z isto ekipo, saj termini regat to omogočajo. Volvo Cup na Melgesih 24 se jadra samo v Italiji.

- Jadraš na vseh treh tipih jadrnic?

- Ja, vse tri, na katerih jadram kot taktik, so jadrnice italijanskih lastnikov in plujejo pod italijansko zastavo. 20-ka se imenuje Candida Sailing Team in z njo smo pred kratkim zmagali letošnjo evropsko sezono. Rečemo ji »evropska sezona«, čeprav se skoraj vse regate odvijajo v Italiji – delno zato, ker je večina jadrnic, ponavadi jih tekmuje med 20 in 30, italijanskih, pa tudi zato, ker Italijani vedno poskrbijo za resnično lepa prizorišča, kjer se vsi dobro počutimo.

Tudi v razredu Melges 24 smo na jadrnici Little Wing (ime je dobila po pesmici) končali kot drugi v skupni konkurenci, tako kot lani. V razredu Melges 32 smo na jadrnici Torpyone lani zaključili na tretjem mestu, tretji smo bili tudi na kraljevem pokalu – Copa Del Rey – v Španiji ter peti na svetovnem prvenstvu. Letos smo bili po treh regatah evropskega kroga ponovno tretji, potem smo barko peljali v Ameriko na svetovno prvenstvo, zato zadnjih dveh regat nismo odjadrili in posledično smo izgubili visoko uvrstitev. V Newportu na SP nam je prve tri dni kazalo zelo dobro, potem pa smo imeli »black out« in naredili tri 21. mesta zapored. Sicer smo se uvrščali neke med prvih šest oziroma osem. Na koncu smo končali na 9. mestu.

- Ti nisi edini Slovenec na Melgesih ...

- Ne, trije smo, poleg mene še Tomaž Čopi in Iztok Knafelc, ki že veliko let uspešno jadra na Mascalzone Latino kot »mastman«. Tomaža sem pa jaz priporočil oziroma pripeljal na Melges 32, kjer zdaj jadrava skupaj. Ponavadi je namreč taktik tisti, ki dobi od lastnika mandat, da si sam izbere posadko, s katero bo lahko jadril in delal rezultate.

Ker je Tomaž nedvomno eden najboljših slovenskih jadralcev, ki zelo dobro razume jadranje, deliva pa tudi zelo podobno vizijo in poglede o tem, kaj je v jadrnanju prav in kaj ne, sem ga povabil k sodelovanju. Najprej kot trenerja, ko je zaključil na tej poziciji pa je bilo najbolj logično in tudi smiselno za ekipo, da ostane z nami na mestu randista.

- Kakšni so načrti za prihodnje leto?

- Na 32-ki bom zagotovo jadril, na X-35, s katero smo bili letos tretji na svetovnem prvenstvu, tudi. Za 24-ko se v tem trenutku še ne ve kaj dosti, ker je ostala brez budgeta. Če se bo našel denar, bomo odjadrili kakšno trening regato in posamična večja prvenstva, evropsko ali mogoče svetovno; moj pogled sicer je, da ne zapravljamo

denarja za udeležbo na dragem svetovnem prvenstvu, ampak raje odjadramo kakšno trening regato več ter se potem bolje odrežemo na evropskem prvenstvu. Lastnik Melgesa 20 pa se je odločil, da ne bo več jadril in barko prodaja, tako da je glede prihodnje sezone tukaj še vse odprto.

KICKBOXING

29. Slovenian Open

Odličen nastop in prvo mesto **Sebastijana Lazarja**, na odprtem prvenstvu Slovenije.

V soboto, dne 10.11.2012, je bilo Zagorju ob Savi prizorišče odprtega prvenstva Slovenije v kickboxingu. Tekmovanje, ki se odvija že 29 let je k sodelovanju privabilo, kar 475 borcev iz desetih držav. Seveda med udeleženci niso manjkali »kitovci«, ki so na tokratnem prvenstvu, v odsotnosti starejših klubskih kolegov, nastopili v kategoriji mlajših kadetov, v disciplini point fighting.

Tako je svoj nastop v kategoriji do 47 kg, že v prvem kolu žal končal **Rene Ristovski**, ki pa je kljub temu pridobil izkušnjo več, katero bo skušal unovčiti v naslednji sezoni. V kategoriji do 37 kg, je svoj prodor v prihodnje, po zmagi nad odličnimi Madžari, ki veljajo za boljše Evropske tekmovalce, najavil najmlajši izolski tekmovalec **Sebastijan Lazar**. S štirimi zmagami je tako zaslužen osvojil 1. mesto in s prejetim pokalom za zmagovalca, še obogatil uspeh kluba KiT Izola v tem letu.

Vsekakor je ta dosežek in vsi ostali uspehi, ki so jih člani kluba nizali tekom leta, odraz dobrega in intenzivnega klubskega dela, kot tudi dobrih pogojev za to. Počitka ni! Po pripravljalnem obdobju, se že v januarju 2013 prične nova tekmovalna sezona, s prvim nastopom na turnirju »Golden glove«, ki poteka v italijanskem Coneglianu.

REKREACIJA

Veslaški klub Argo Izola

Vabi na predstavitev tečaja veslanja in vadbe za odrasle

Seznani se boste z delovanjem, opremo in možnostmi vadbe v veslaškem klubu Argo Izola, ki je ena od najstarejših športnih ustanov pri nas. Hkrati vam bomo predstavili tečaj veslanja za odrasle. Tečaj je primeren za vse, ki si želite odmika od stresa vsakdanjega življenja z vadbo v sobivanju z naravo.

Dobimo se v torek, 21.11.2012 ob 18h v prostorih VK Argo Izola

KEGLJANJE

Dva gostovanja Izolanov in dva poraza, ki sta jih prikovala na dno razpredelnice. Po polovici prvenstva slaba igra kaže na trd boj za obstanek.

V Pivki le trije povprečni rezultati so bili premalo za presenetiti domačine. Podobno je bilo tudi na Ravnah, kjer sta zatajila najbolj izkušena izolska igralca in od presenečenja ni bilo nič.

Rezultati:

Pivka 3472 : 3322 Izola 7 : 1

Fužinar 3318 : 3285 Izola 6 : 2

Lestvica 1.B liga moški: 1. Gorica 13, 2. Radenska 12, 3. Pivka 10, 4. Siliko 9, 5. Škofja Loka 8, 6. Hidro 6, 7. Korotan 6, 8. Rudar 6, 9. Fužinar 6, 10. Izola 4

Izolska dekleta nadaljujejo z dobro igro in ne poznajo poraza. Po zmagi nad Kočevjem z 3261 : 3065 oziroma 6:2 na domačem kegljišču, so odpotovale v Novo mesto k ekipi, ki je do tega srečanja upala na takojšno vrnitev v 2. ligo vendar so jim Izolanke to upanje z zmago zmanjšale. Rezultat 3199 : 3161 oziroma 6 : 2 v korist Izole je le te uvrstil na prvem mestu.

Rezultati:

Izola 3261 : 3065 Kočevje 6 : 2

Novo Mesto 3161 : 3199 Izola 2 : 6

Lestvica 2.lige zahod ženske: 1. Izola 12, 2. Novo mesto 8, 3. Pivka 6, 4. Brest II. 4, 5. Kočevje 4, 6. Slavija Štojs 4, 7. Medvode 2, 8. Trebnje II. brez točk.

V soboto, 24. novembra je v zadnjem jesenskem krogu v Izoli dvojni program. Dekleta igrajo ob 13.00 z drugo ekipo BREST - a moški pa gostijo ob 17.00 ekipo SILIKA iz Kranja.

gg

NAMIZNI TENIS

Prvi v Bahrajnu

Po devetdnevni pripravi v Quatarju se je Slovenska kadetska reprezentanca udeležila mednarodnega turnirja v Bahrajnu, ki je potekal od srede do nedelje. Erik Paulin in Hrustničan Dario Jorgič sta nas zopet ugodno presenetila v ekipnem delu. V polfinalu turnirja sta Slovenca 3:1 premagala Saudovo Arabijo. V finalu pa je Slovenija v tesni izenačeni tekmi 3:2 slavila proti Quatarju in tako osvojila prvo mesto. V posameznem delu je Erik na glavnem turnirju za med osem najboljših 3:0 premagal Ang Jun Alcalvia iz Singapurja.

V četrtfinalu pa je nato 0:3 zgubil proti Lai Chi Chienu iz Taipeka. Erik in Durko v tem tednu že pridno trenirata na Otočcu. Tam namreč poteka Eurokids. Superkamp pod okriljem Evropske namiznoteniške zveze, kjer trenira petdeset najboljših kadetov iz 13 držav.

Pet naslovov Arrigoni

V nedeljo je v Novi Gorici potekalo regijsko prvenstvo za kadete in kadetinje. Od šestih možnih naslovov smo dosegli kar pet prvih mest. Najuspešnejša udeleženka je bila Katrina Sterchi z vsemi tremi naslovi. Poleg tega pa smo dosegli še enajst uvrstitev med najboljšimi štiri v šestih kategorijah. Za uspešne nastope in dosežene rezultate gredo čestitke prav vsem tekmovalcem in tekmovalkam

1.SNTL – članice

Interdiskont : Arrigoni 5:0

Članice so v petek odigrale tekmo 4. kroga na Ravnah na Koroškem. Proti aktualnim državnim prvakinjam so naše igralkice istržile vsega dva seta. Razlika v kvaliteti je trenutno taka, da naše mlade igralkice kaj več res niso mogle istržiti. Iz štirih dvobojev je naša ekipa dosegla le eno zmago. Smo pa imeli težek razpored in igrali proti trem ekipam iz vrha lestvice. Tako da cilj ostaja vsekakor uvrstitev med pet ekip ob koncu letošnjega ligaškega prvenstva.

2.SNTL – člani

Sobota 2 : Arrigoni 0:5

Člani so v tretjem krogu dobro pričeli dvoboj. Poleg zanesljivih in iskušenih Gregorja Vukoviča in Simona Franka je svoj prvi dvoboj v članski ekipi dobro odigral Andrej Germek. V prvem krogu je premagal najboljšega igralca gostov in dvoboj je bil praktično odločen. Po dve tekmi sta zmagala še Simon Frank in Gregor Vukovič.

Muta : Arrigoni 5:3

Popoldansko tekmo so naši igralci slabo pričeli in po prvem krogu že zgubljali 0:3. V nadaljevanju so ujeli igralni ritim in se približali nasprotniku na 3:4 kar je bilo tudi vse kar nam je uspelo narediti v tem dvoboju. Žal se nam je še enkrat poznal slab začetek, ki ga v nadaljevanju nismo zmogli popraviti. Dve tekmi je zmagal Simon Frank eno pa Gregor Vukovič

B-center

za vse, ki ljubimo življenje

PILATES ZA NOSEČNICE

je prilagojen program, s katerim vsestransko vplivamo na odlično počutje v nosečnosti, pripravo na porod in poporodno obdobje. Strokovno vodeni program vsebuje prilagojene vaje iz pilatesa, joge, stretchinga. Primeren je za bodoče mamice od 6. tedna nosečnosti do poroda.

Privoščite si najboljšo vadbo za vaš trebušček.

**PRVI OBISK JE
BREZPLAČEN**

Več info na www.bcenter.si ali na GSM 041/662-463

B-center • Obrtna ulica 11 • IZOLA

ČETRTEK 22. NOVEMBER 2012

Kulturni dom - mala dvorana - ob 19.00

LJUDSKA GLASBA SVETA

Multiinstrumentalista Alojz Studen Luj in Danijela Jrković nam bosta predstavila v besedi in zvoku, bogato zbirko ljudskih glasbil iz različnih delov sveta. predstavila nam bosta širokom paleto manj znanih glasbil, ki so pri nas redkost: bina, šanaj, krišna flavte, didgeridoo-ev, ektara, ramanta, indijski banjo, balalajka, kalimbi, djembe, tarabuki, govoreči bobeni...in še mnogo drugih. na vsa zgoraj našeta glasbila bosta tudi zaigrala. Vabljeni, vstopnine ni!

PETEK 23. NOVEMBER 2012

Kulturni dom - ob 19.00

Nastopa ansmbel **Bisernica**

z velikim narodnim orkestrom RTV Bijelina.

Ljudska glasba balkanskih narodov (Srbija, Bosna).

Manziolijeva palača - ob 20.00

Koncert v sklopu "FriuliMusicFestival" **trio Frank Bridge**
V programu skladbe Gerswhina in Piazzolle.

Hangar bar - ob 21.00

večer stand-up komedije

Ljuba Miljušević, Rok Krivičič in Nataša Živković so trije različni stili, ki pometajo s politiko, otroci in socialnim življenjem-podprite lokalni humor, vsi trije so iz OBALE, e non sono BALLE!!!!

SOBOTA 24. NOVEMBER 2012

Kulturni dom - ob 17.00

NODI PRAZNUJE ROJSTNI DAN

Lutkovno gledališče KAM Vstopnina: 4 eur

Cerkev Sv. Mavra - ob 20.00

25. Mednarodni koncert pevskih zborov

Sodelujejo: MePZ Haliaetum, zbor konservatorija za glasbo in balet Ljubljana; Zbor Slavija iz San Leonarda (UD), MePZ Pro Musica iz Maribora in Cappella Musicale del Contra di Scile (PN).

SREDA 28. NOVEMBER 2012

Kulturni dom - Mala dvorana - od 18.00-19.00

3. Primorski pravljичni festival.

GAIBLA, hiša ustvarjalnih zgodb

Samanta Kobal - Pripoved in ustvarjanje pripovedi za otroke (delavnica)

ob 19.30 otvoritev razstave

Nagrajene otroške slike z vsega sveta **KONJ**

Privatna zbirka Mihailo Lišanin

ČETRTEK 29. NOVEMBER 2012

Mestna knjižnica Izola - 19.00

3. Primorski pravljīčni festival.

večer z Anjo Štefan

O pripovedništvu in pripovedovani besedi

Anja Štefan, pripovedovalka, zbirateljica in zapisovalka ljudskih pravljic, soustanoviteljica Festivala Pravljice danes, bo večer zaključila s pripovedovanjem...

Na Ljubljanski 22 v Izoli nas boste našli vsak dan v naši galeriji. Vabimo vas na naslednje tečaje

GALERIJA 22

- 24. novembra - indijska kuhinja
- 24. novembra - delavnica izdelovanja nakita
- 27. novembra - šiviljska pre-delovalnica
- 1. decembra - batik - stara indonezijska tehnika slikanja na tekstil

20. novembra smo tudi začeli z izdelovanjem odeje za Izolo in z različnimi ročnimi spretnostmi. Vabljeni vsi, ki vas zanimajo ročna dela in se nam želite pridružiti! Delali bomo dopoldne in popoldne.

Dobrodošli!

Kulturno društvo Svilen pot

Vse nadaljnje informacije 040 385529 Barbara ali 031 859 248 Janja

INSULA
GALERIJA • GALLERIA

25 let anni

Vabimo vas na ogled razstave

ALENKA VICELJO

SV. JURIJ

Razstava bo na ogled do 10. januarja 2013.

Sončna dvorana / ulica Giordana Bruna 6 (pri cerkvi Sv. Mavra).
razstava likovnega društva

TUBA- 15. let

Razstava bo na ogled do 25. novembra 2012

ATELJE DUKA PIRAN

"Pravljica" MAJA ČERNE

Galerija Alga / Kristanov trg 1
slikarska razstava

EMI VEGA

arhitektka, ilustratorka, karikaturistka, slikarka.

Galerija Salsaverde Gramscijev trg 4 Izola

Marko Butina**"Tudi jaz sem slikar"**

Galerija SVOJC Koper - Grudnova 3
razstava

7-2 VOJC SODNIKAR PONIS

Ateljeju Svojc v Kopru (Grudnova 3).

Mestna knjižnica Izola

- Razstavljajo v mesecu novembru: člani likovnega društva LIK svoja zadnja slikarska dela na platnu / razstava ročno izdelanih, modnih usnjenih torbic in pisanih usnjenih etuijev za ključke mlade oblikovalke Nataše Pijaža iz Izole.
- Torkova pravljīčna ura - vsak torek ob 17. uri v pravljīčni sobi Mestne knjižnice Izola Vabljeni otroci od dopolnjenega 4. leta starosti. Otroci naj s seboj prinesejo tudi copatke. Vstop je prost.
- V tednu od ponedeljka, 19. do petka 23. novembra 2012 vsak dan med 10. in 17. uro: Brezplačno računalniško izobraževanje »Iščem sam, ker znam« Ob Dnevu slovenskih splošnih knjižnic (20. november) vabimo vse uporabnike knjižnice, ki želijo postati samostojni iskalci knjižničnega gradiva na celotredensko brezplačno računalniško izobraževanje. Svetovalci v Središču za samostojno učenje vam bodo prikazali iskanje gradiva v katalogu Cobiss-Opac ter po postavitvenem UDK.
- četrtek, 22. november ob 19:00: Orgonski topovi predavanje, katerega tema bodo orgonski topovi in druge zaščite pred posledicami projekta Haarp in chemtrails. Sliši se kot nekaj neverjetnega, kot pravljica, znanstvena fantastika, teorija zarote ... pa vendar je res. Pred našimi nosovi, bolje rečeno, nad našimi glavami, se od leta 2000 naprej dogajajo čudne stvari. Letalske sledi v obliki iksov in križev ne izginejo, kot so nekoč, ampak ostajajo na nebu po več ur in tvorijo umetne oblake. Akcija poteka na globalnem nivoju, je vrhunsko dobro načrtovana in se izvaja načrtno. Uradno to, kar vidimo na nebu, dnevno sploh ne obstaja, dasiravno je Haarp (High Frequency Active Auroral Research Project) uradno že v rabi že dobro desetletje. Haarp spreminja vreme in podnebje, za omogoča in onemogoča komunikacije, uporablja se tudi kot raketni ščit, radar, globinski preiskovalec tal (nafta, plin, objekti, jame...) ipd. Mnogi samostojni raziskovalci pa pripisujejo HAARP-u tudi zmoglost vpliva na človeško počutje oz. mišljenje in vedenje, oziroma z zmoglostjo, da v glavi slišimo želeno sporočilo (ne skozi ušesa, temveč neposredno v glavi). ... V Sloveniji se uspešno gradi mreža orgonskih naprav, ki delujejo po principu orgonske energije in zmanjšujejo oz. nevtralizirajo škodljive vplive Haarpa in chemtrails. Več o vsem vam bo povedal borznik znanj Simon Plesničar, poznavalec kristalov in orgonitov ter radiesteziist.
- ponedeljek, 26. november 2012 ob 18 - literarni večer s Tadejem Golobom. Pisatelj, novinar in publicist, pa tudi alpinist Tadej Golob bo predstavil s kresnikom nagrajeni prvenec Svinjske nogice. Svinjske nogice so zgodba o kvaziuzmetniku z dna družbene lestvice, ki si ustvari družino in se preseli v polketno kotlovnico, prodano kot trisobno stanovanje. Tam si med triletnim sinom in mlado ženo izbori prostor, kamor bo postavil mizo ter izrisal po dolgih letih prvo naročilo...
- četrtek, 29. november ob 19:00: 3. Primorski pravljīčnegifestivala Gostja večera bo pisateljica in pesnica ter raziskovalka ljudskih pripovedi in pravljīčarka Anja Štefan.

V mesto prihaja Pravljični festival

Še tretjič prihajajo v Izolo pravljice. Primorski pravljичni festival bo namreč od srede, ter naslednjih enajst dni, razveseljeval stare in mlade navdušence pripovedi. Teh je na sončni strani alp vedno več in prav je tako. Aljoša Križ, idejna vodja festivala pravi, da je govornjena beseda osnova za pisano, to pa pove že dovolj.

V sredo 28. novembra bo začel že tretji Primorski pravljичni festival. Pripovedovalska prireditve, ki bo letos še večja, kot v preteklih letih. Tako pravi Aljoša Križ, odgovorna za organizacijo festivala, ki že komaj čaka, da se srečno zaključi. Dela namreč nikakor ne manjka.

- V čem se letošnji festival razlikuje od prvih dveh edicij?

- Mislim, da je letošnji celo kvalitetnejši od prejšnjih. Ob tem pa moram poudariti sodelovanje **Anje Štefan**, ki je morda najboljša slovenska pripovedovalka in zapi-sovalka. Njen večer je takšen, da bi ga lahko poslušali nekaj dni in se ne bi naveličali. Moram omeniti tudi skupino **Za dva groša fantazije**, ki je po desetletnem delovanju sicer razpadla, ampak kljub temu bodo prišli štirje njihovi pripovedovalci z dvema glasbenikom. Ta pripoved opremljena z glasbo pa je v Sloveniji unikatna. Za konec pa naj omenim še **Mucio Clirima** iz Livorna, čigar babica je bila tradicionalna albanska pripovedovalka.

- Nekakšen trubadur brez instrumenta?

- Niti ne. Gre za način širjenja besede, ki je bil prisoten po celem svetu, najdlje pa se je obdržal v takojmenovanih manj razvitih področjih, recimo na jugu Italije, ali v Reziji, pri nas pa v dolini reke Nadiže. Clirim je pripovedi zapisal po babici, ima pa tudi svoje pravljice. To bo v Italijanščini, v Manziolijevi palači.

- Ponovno se bo torej pripovedovalo tudi v Italijanskem jeziku.

- Tako je. Naj omenim **Fulvio Grbac** in **Katjo Dellore**, ki s svojimi zapisi in priredbami zapisov na festivalu nastopajo že tretjič.

- Morda opaziš, da se zanimanje za pripoved v Sloveniji veča?

- Vsekakor se zanimanje vrača. V Ljubljani festival poteka že šestnajstič, v Mariboru pa še dlje. Zanimivo je, da bolj kot gremo proti severu, bolj se pripoved vzdržuje, saj so dnevi krajši, noči pa daljše. V Nemčiji je pripoved, naprimer, zelo aktualna. K nam na obali pa se pripoved vseeno vrača.

Ljudje se še vedno privajajo na pripovedovanje, je pa vsako leto boljše, otroke pa še dodatno poskušamo animirati z lutkami. Naj pa povem, da sem kar razočarana, da na predstavah ni učiteljev osnovnih šol, posebej tistih, ki poučujejo slovenščino. Verjamem, da je do Ljubljane težko priti, pa nimamo vedno prostega dneva, ampak če imamo festival pri nas, potem pa skorajda ni razloga. Če festivalu sledijo otroci, bi bilo prav, da bi mu tudi tisti, ki jih učijo. Govornjena beseda je vendarle predhodnica pisne in je osnova za jezik, ki se je dolgo časa prenašal samo od ust do ust.

- Se je na katerega od večerov že prijavila večja skupina otrok, naprimer kakšen razred?

- Eno pripoved bomo imeli tudi v Kortah, saj menim, da otroci s podeželja težje pridejo do centra Izole. Za izolske otroke pa mislim, da ni težav, saj je tudi veliko večerov dejansko popoldanskih, tako da jih lahko pripeljejo tudi starši. En dogodek bomo ponovno izpeljali v Domu upokojencev, kot vsako leto, a letos šele januarja, saj se nikakor nismo uspeli organizirati drugače.

- Bo veliko predstav?

- Imamo enajst dni programa, večkrat pa imamo na isti dan najprej otroško predstavo, nato pa še eno za odrasle. V Kopru prirejamo pripovedovanje zgodb v tujih jezikih, kjer bo Mucia Clirim pripovedoval v albanskem jeziku, **Irina Larikova** pa v ruščini. Tako da smo se letos prvič razširili iz izolske občine.

- Organizacija takšnega festivala je verjetno kar naporna, tako logistično, kot tudi finančno?

- Izjemno. Dela je veliko, poskrbeti pa moram, da smo zadovoljni vsi, tako tisti, ki organiziramo, kot tisti, ki nastopajo. Vsako leto smo program še nekoliko podaljšali.

- Enajst dni je kar veliko za tovrstni dogodek. Kino otok naprimer traja štiri dni, pa se nam zdi, da traja kar dolgo.

- Že res, ampak tako pač je. Preprosto nisem hotela nič izpustiti. Imamo veliko pripovedovalcev, ki so izjemni.

Marija Sreš je bila štirideset let misijonarka in piše zgodbe po pripovedih ljudi iz Indije in je zaradi ohranjanja njihove kulture dobila že nekaj svetovnih nagrad, naša **Špela Pahor** je bila tudi letos že nagrajena na področju etnologije in je prevedla pravljico, tako da imamo hkrati predstavitev knjige, obenem pa smo z ilustracijami opremili tudi knjižnico. **Mihailo Lišanin** ima veliko nagrajenih otroških slik, ki so bile razstavljene takorekoč po celem svetu in te slike bodo ves mesec razstavljene na treh prizoriščih, v Sončni dvorani, v galeriji Alga in v Kulturnem domu. Škoda se mi je zdelo karkoli od tega ne uvrstiti v program.

- Kdaj pa se festival začne?

- Začnemo v sredo, 28. novembra s **Samanto Kobal** iz Kopra, ki bo imela delavnico za otroke **Gaibla**, hiša ustvarjalnih zgodb, obenem pa bo tudi otvoritev razstave slik Konj, delo otrok iz vsega sveta, z Mihailom Lišaninom, vsekar vredno ogleda. Za konec naj povem eno misel: ko poslušamo pravljice na takšnem večeru, se čas ustavi. Vprašali so me, če za vedno. Rekla sem, da za vedno že ne, a vseeno za dovolj časa, da dobimo spet vero, da je to možno. Na teh prireditvah se nam čas ustavi in to je v današnjem času vredno zlata. Zato mislim, da bi si vsak moral ogledati vsaj eno prireditev, nato pa naj sam ugotovi, če je to res ali ne.

AM

Rudi z novim albumom in novim zvokom

Na sobotnem prazniku kostanjev in mladega vina je svoj novi album s preprostim naslovom **Rudi Bučar in Istrabend** predstavil izolski kantavtor **Rudi Bučar**, ki ga Izolanom ni treba posebej predstavljati, saj ga zadnje čase srečujemo takorekoč na vsakem koraku.

Rudi je z novim albumom spet nekoliko spremenil svojo glasbeno podobo, čeprav je v osnovi še vedno predvsem kantavtor je tokrat spet čutiti malo več ljudske glasbe, k čemur največ prispeva zvok harmonike in tube, melodije pa so bolj mediteranske kot istrske. Skratka, Rudi je sestavil dober album na katerem je, v primerjavi s **Kapotom** in **Kambiamentom**, več avtorskih pesmi, ki jih Rudiju res ne manjka, saj je lahko dodal tudi prirejeno **Naj traja**, s katero je pobral nagrado na Slovenski popevki in Slona s festivala Melodij morja in sonca.

Na koncertu v Ljubljanski ulici se je Rudi predstavil z izvrstno zasedbo v kateri so še: **Janez Dovč** na harmoniki, **Goran Krmac** na tubi, **Mitja Bobič** s trobento in spremljevalnimi vokali ter bobnar **David Morgan**.

S kuhalnico in s čopičem

V Mestni knjižnici Izola si lahko ta mesec ogledate slikarsko razstavo članov društva LIK. Med njimi je tudi Boženka Knez, na katero so me opozorile vzgojiteljice iz vrtca, ko so pripeljale otroke na uro pravljič. Boženka Knez je trenutno vodja kuhinja v izolskem vrtcu, ob kuhalnici pa vse bolj obvlada tudi slikarski čopič.

Rodila se je leta 1960 v Poreču. Do desetega leta so živeli v Bujah, kjer je tudi hodila v osnovno šolo, ki jo je nadaljevala v Izoli, ko se je družina leta 1970 priselila sem zaradi očetove službe. Od vedno je rada risala. Kadar je le imela v rokah papir in svinčnik, se je lotila dela. V osnovni šoli jo je likovni pouk učil **Koni Steinbacher**, ki je otroke veliko naučil in se ga radi spominjajo. Takrat ni imela možnosti in pogojev, da bi razvijala svoje talente in želje. Zato je poiskala najbližjo šolo in najkrajšo pot do poklica in službe.

Tako je končala srednjo gostinjsko šolo in se leta 1983 zaposlila v izolskem vrtcu kot kuharica. Ampak bila je ustvarjalna tudi pri svojem delu. Kot sama pravi, so motorika in ročne spretnosti pri kuhanju zelo pomembne. Vedno je imela rada svoje delo. Zdaj je vodja kuhinje in zaveda se, da je kuhanje za otroke velika odgovornost, zato skrbno pazi, da je hrana kakovostna in prav pripravljena. Posebno pred prazniki kuharice v kuhinji obiščejo vrtčevski otroci in jim kaj zapojejo. Takrat kuharice otrokom spečejo krofe in buhteljne, da se skupaj malo povese in posladkajo. Spominja se fantka, ki jo je vprašal za recept za buhteljne, ker jih njegova mama ne zna narediti tako dobro. Od leta 1980, ko se je poročila, živi v Strunjanu.

Pred tremi leti je bila s hčerko v Luciji, kjer je trgovina Unikat, ki prodaja slikarske materiale in umetniške predmete ter slike, prireja pa tudi slikarske tečaje. Hči jo je spodbudila, naj se vpiše na tečaj. Tam se je spet lotila slikanja pod mentorstvom akad. slikarja **Simona Bolčiča**, ki zdaj vodi likovni klub Solinar. Čez pol leta se je vpisala v **likovno društvo LIK v Izoli** in se priključila slikarski skupini, ki jo vodi mentor **Ljubo Parovel**.

Zelo rada hodi v atelje in je tudi zadovoljna v skupini, kjer se zelo dobro razumejo med seboj. Društvo LIK svojim članom nudi tudi možnost razstavljanja na različnih prireditvah, tudi v okviru **Zveze likovnih društev ZLATA PALETA**, ki je bila ustanovljena zato, da lahko tudi ljubiteljski slikarji, kiparji in fotografi razstavljajo svoja dela. Radi obiskujejo tudi različne razstave doma in v sosednji Italiji, ter sodelujejo na različnih Ex temporih. Tako so se udeležili tudi Ex Tempora v italijanskem mestecu Coseano, ki ga je v enem samem dnevu preplavilo skoraj 300 slikarjev, ki so zasedli vse ulice s svojimi stojali, paletami in čopiči.

Letos se je društvo LIK prijavilo na razpis Javnega sklada Republike Slovenije na temo Interior. Društvo je tudi povabilo predavatelja in slikarja **Toneta Račkega**, ki je govoril o interieru. Boženka Knez je na to temo naredila sliko V ambasadi, v mešani tehniki akril in kolaž. Društvo LIK sodeluje tudi z **Domom upokoencev Izola in Markovec**, tam prireajo razstave in kakšno sliko tudi podarijo. Letos je tema Zveze likovnih društev ZLATA PALETA Gibanje v prostoru. Pravi, da že ima nekaj v mislih in da bo risala s svinčnikom. Uči se tudi tehnike risanja s svinčnikom.

V društvu se učijo osnov geometrije in perspektive, to so temelji, na katerih gradijo. Upa, da se bo sčasoma lahko izpopolnila tudi v kiparjenju.

Slika doma, v svojem prostem času, v kletnem prostoru, ki ji ga je mož preuredil v atelje. Včasih nariše malo, včasih pa čopič kar sam teče. Ob slikanju posluša glasbo, delo jo pomirja in je zadovoljna, ko kaj lepega naredi. Z zadovoljna je tudi, ko koga s svojo sliko obdari in osreči. Tako je prijateljici za 50. rojstni dan podarila sliko, na katero je narisala sončnice in jo s tem razveselila, saj le ta takega darila sploh ni pričakovala. **šp**

Lorella je zanimiva Izolanka

Mestna knjižnica Izola je minuli četrtek v sodelovanju z Italijansko samoupravnim narodno skupnostjo iz Izole na »Večerni klepet z Zanimivimi Izolani« v Manziolijevo plačo povabila Lorello Flego. V pogovoru z radijsko kolegico Natašo Benčič je vneto modna izvedenka ter ljubiteljica vsega lepega nasploh, povezovalka številnih prireditev, otroška psihologinja, mamica, goreča odbojkarica, strastna bralka, ... - v slovenskem in v italijanskem jeziku - spregovorila o zakulisju televizijskega sveta, o modi, o svojem (družinskem) življenju v Izoli, ... Več v prihodnji številki Mandrača!

15 let slikarskega druženja

V četrtek, 15. novembra se je v Sončni dvorani Izola predstavilo likovno društvo Tuba iz Izole, ki letos praznuje petnajst let ustvarjalnega delovanja. Dogodek, ki se ga je udeležilo veliko število obiskovalcev, je predstavil nekdanje in sedanje članice likovnega društva Tuba, ki ustvarjajo pod mentorskim vodstvom akademskega slikarja **Gani LLALLOSHIA**. Vodja Območne izpostave JSKD Izola, **Zvonka Radojevič**, je članicam podelila bronaste, srebrne in zlate značke Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Predsednica društva, **Zdenka Petek**, je orisala petnajstletno delovanje društva, ki je predstavljeno tudi v katalogu, ki je izšel ob tej priložnosti. Za dobro vzdušje na otvoritvi razstave je poskrbel tudi **Drago Mislej Mef**.

Razstava bo na ogled do 25. novembra (petek, nedelja med 16.00 in 18.00, sobota od 10.00-12.00).

Zvonka Radojevič

Prazniki se bližajo

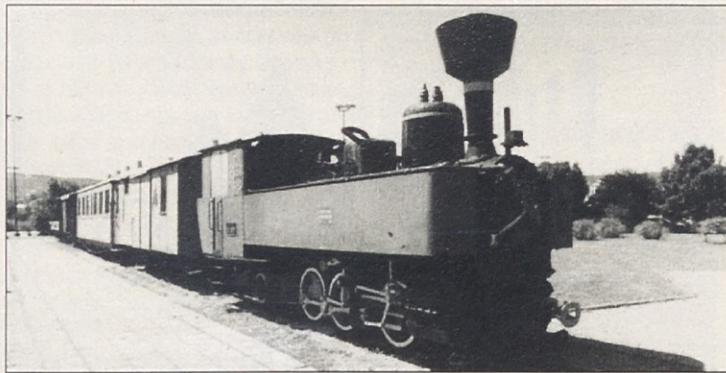
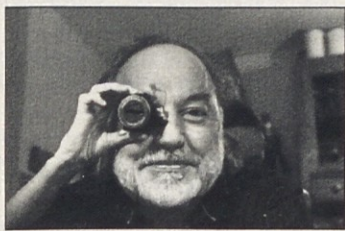
Otoški poklon Karpu Godini

Izolski Art kino Odeon se letos pridružuje slovenskim krajem, kjer ob podelitvi nagrade Darka Bratine pripravijo več dogodkov povezanih z delom nagrajenca. V Izoli bomo od danes do sobote videli nekaj nagrajenčevih filmov, tudi kratkometražnega o železnici Trst - Poreč.

Zavod Otok se pridružuje poklonu viziji letošnjega prejemnika nagrade Darko Bratina, ki jo že od leta 1999 podeljuje Kinoatelj. Dela izjemnega filmskega ustvarjalca Karpa Godine bodo v izolskem Art kinu Odeon na ogled od 22. do 24. novembra.

Projekt Nagrada Darko Bratina je od svojih začetkov leta 1999 prerasel v tedenski praznik filma, ki na medregijski ravni poveže več prizorišč in najpomembnejših filmskih institucij. Letos se postojankam v sklopu prireditve prvič pridružuje tudi Izola.

V soorganizaciji Zavoda Otok in Art kina Odeon bo ob tej priložnosti v kar treh večerih, od 22. do 24. novembra, prikazana vrsta avtorjevih dolgo in kratkometražnih del, med njimi več starejših.

Četrtek in petek izolski program s celovečercema **Umetni Raj (1990)** in **Rdeči boogie ali Kaj ti je deklica (1982)** ter serijo kratkih eksperimentalnih del nas bosta uvedla v srečanje s **Karpom Godino v soboto, 24. novembra**, v Art kinu Odeon.

V sobotnem kratkem dokumentarcu **Abesinija Karpo Godina** s filmskimi podobami ob glasbi Iztoka Mlakarja pripoveduje zgodbo o ozkotirni železniški progi, ki je od leta 1902 povezovala Trst in Poreč. **Karpopotnik** pa je dokumentarni film, ki sledi, sestavlja in si predstavlja potovanje po Vojvodini, na katerega se je leta 1971 s kamero v roki

opravil mladi Karpo Godina. Štiri-deset let pozneje se je na taisto pot odpravil mladi filmar, nekoč Karpov študent, Matjaž Ivanišin. **ur**

Najraje je pesnil za volanom

Srečko Lisjak je upokojenec, eden tistih, ki zadovoljstva ne najde na njivi ali v vrtu pač pa v ustvarjanju, natančneje v pisanju pesmi. Ne gre za kakšno sodobno poezijo odprte forme pač pa za pesmi s trdno ritmiko in poudarjeno rimo, predvsem pa je angažiran pesnik, ki opisuje aktualno dogajanje v naši družbi in to, kar se dogaja v njegovi okolici.

- Prvo pesem sem napisal pri enajstih letih in še danes se spomnim prve kitice. Tako-le gre: Na hribu hišica stoji / pred njo deklica sedi / Deklica zala, deklica blede / dol v dolino gleda / s solznimi očmi. / Ne vem, od kod mi je to prišlo ampak tudi kasneje sem vse pisal bolj ali manj v rimah, tudi pri vojaki in seveda potem v letih prve zaljubljenosti. Ker sem bil bolj timido sem celo uglasbil kakšno svojo pesem in jo zapel dekletom. Po končani gimnaziji sem bolj ali manj pisal o ljubezni, ko pa sem z vipavskega leta 1961 prišel v Izolo sem začel pisati tudi takšne o ribičih, morju in vsem kar nas je obkrožalo. Najprej sem bil zaposlen v domu Zveze vojaških vojn invalidov v Strunjanu, od tam pa sem šel v Stavbenik, kjer sem delal kot šofer in nato sem se zaposlil na Ministrstvu za notranje zadeve. Tudi tam sem bil voznik in takrat sem spet začel pesniti. In ker je med vožnjo dolgčas sem si izmišljal tudi razne melodije za te svoje pesmi, tako da imam kar nekaj uglasbljenih. Seveda jih nimam ne zapisanih ne posnetih ampak jih imam v glavi in jih lahko kadarkoli zapojem. Zgodilo se je, da sem štartal na vožnjo iz Izole in sem pri Rudi že imel napisano pesem, v glavi, seveda, zato sem ustavil tovornjak in hitro zapisal pesem še na papir. Nekaj teh mojih knjig sem pokazal v knjižnici in so rekli, da bi bilo škoda, če bi kar tako izgini-le. Tako so mi natisnili nekaj pesmi in zdaj jih imajo v enem ali dveh izvodih tam, da jih lahko kdo prevre. Denarja za samozaložbo žal nimam, mislim pa, da bi pesmi, če bi izšle v kakšni zbirki, ljudje lepo sprejeli.

Marina Hrs

Pesem z zamudo

Ob Martinu je Ernest Cah v uredništvo prinesel pesem, ki jo je napisal temu prazniku v čast, žal pa doslej ni bilo prostora za objavo. Zdaj pa smo ga našli.

Martin

*Ko bi bil vsak dan Martin
jaz bi bil njegov sin,
ker vince rad krstim,
poleti in pozim.*

*Žene se navadno ne bojim,
tudi če včasih pred pragom spim.
Zjutraj z mene mete prah,
ta žena, to je pravi vrag.*

*Za Martina kdaj se razjezim,
me ima, da jo krstim,
a ona vzame metlo v bran
bori se bolj kot partizan.*

*Zdaj mi ponuja roko sprave,
naj pozabiva težave.
Oba sva stara in siva,
skupaj lahko Martina častiva.*

Letos smo prebrali 7.840 knjig

10. novembra smo primorske knjižnice sklenile projekt »PRIMORCI BEREMO 2012«, ki se je letos začel 23. aprila – na svetovni dan knjige.

Deset primorskih knjižnic s skupnim projektom Primorci beremo šesto leto zapored uspešno zaključujemo branje in širimo krog bralcev – zagovornikov slovenskega leposlovja. Na ta način strokovni delavci knjižnic in bralci spoznavamo slovensko književnost in presegamo predsodke in stereotipe o neberljivosti književnosti slovenskih pesnikov in pisateljev.

Projekt potrjuje, da je tudi slovensko leposlovje vredno pozornosti, kar dokazujejo številke: V 6-ih letih je 4.436 bralcev vključenih v projekt v 10-ih knjižnicah skupaj prebralo 31.230 knjig, ki so jih napisali slovenski avtorji. Bralci so v preteklih letih izbirali med 329 naslovi slovenske poezije in proze, od tega 277 naslovov proznih del in 52 naslovov pesniških zbirk. Samo v letu 2012 se je v projekt vključilo 962 bralcev, ki so skupaj prebrali 7.840 knjig. Med njimi niso le priznana imena in vrhunski slovenski pisci, temveč tudi manj znani avtorji ali njihovi prvenci. Letos so največ zanimanja vzbudile knjige Ivana Sivca: **Dopust s taščo**, **Desa Muck: Nebo v očeh lipicanca**, **Ferdo Godina: Bele tulpike**, **Jelka Ovaska: Severnica nad Olimpom**, **Švigelj Merat Brina: Hvalnica ločitvi**, **međ poezijo pa Esad Babačić: Vsak otrok je lep, ko se rodi**.

Projekt Primorci beremo se uvršča med največji projekt spodbujanja bralne kulture za odrasle v Sloveniji. Rezultati vprašalnika, ki smo ga knjižničarji izvedli med bralci, vključenimi v projekt, kažejo, da se 90% bralcev, vključenih v projekt strinja, da z branjem slovenskega izvirnega leposlovja pomagajo ohranjati slovenski jezik in narodno identiteto, ter da kar 70% bralcev posega tudi po slovenskih avtorjih izven seznama in projekta in da je kar 31% vključenih začelo brati poezijo tudi drugih slovenskih avtorjev, ki je ni na seznamu »Primorci beremo« ter poezijo drugih svetovnih avtorjev nasploh. Iz leta v leto ustvarjamo večje razkošje branja in širimo bralni krog. Vsako prebrano delo je dragoceno zaradi užitka branja in vpogleda v slovensko književnost in ustvarjalnost, sočasno pa z branjem ohranjamo materni jezik, ki je bistven za prenos in ohranjanje v njem utelešene kulture.

Skupaj so Izolani na četrto

Christophe Agnello in Maja Jovičič sta poseben par. Pravzaprav sta Izolana na kvadrat. Spoznala sta se v Franciji. Christophe je Izolan, oziroma Isolan, prihaja pa iz Isole, majhnega kraja na jugo-vzhodu Francije.

Ko sta se Maja in Christophe, oziroma Krištof, kot mu pravijo naši Izolani, spoznala, sta ugotovila, da prihajata iz mesteca z istim imenom, a povsem drugačno tipologijo. Če je naša Izola ribiško mesto, je francoska Isola majhno alpsko letovišče, sicer dolgo zgodovino, ki sega v čase še pred rimskim imperijem. Etimološko ni čisto jasno, od kod Isoli, ki se nahaja v alpski soteski to ime, a dolga leta je bil ta majhen kraj nekakšen Piemontski „San Marino“ sredi Francije.

Maja in Christophe sta se hitro ujela, saj sta vendarle oba „Izolana“. Rodili sta se jim dve hčerki, Amelie in Enya, življenje pa sta razdelila med Izolo in Francijo, saj je Christophe po poklicu učitelj smučanja, bordanja, telemarka in še česa. „Vsako zimo se vračam v Francijo, a zdaj ne več v Isolo, saj kraj, razen imena, z Izolo nima veliko skupnega. Je majhen in temen, zakopan v sotesko“, pravi Christophe, ki se je v osmih letih »polovičnega« bivanja v Izoli kar dobro navadil slovenščine, spodobno obvlada tudi italijanščino, z Majo pa še vedno komunicirata v angleščini. „Res, nenavadno. A tako sva začela in tako nama je zdaj tudi edino normalno. S hčerka pa se pogovarjam v francoščini, medtem ko Maja, normalno, v slovenščini.“

Foto: Primož

Skupni pogovori so zaradi tega morda nekoliko bolj zmedeni, a zadeva zaenkrat dobro deluje“, je v smehu povedal Christophe, ki se v Izoli odlično počuti.

„Tukaj imam veliko prijateljev, poleg tega obožujem tudi morje, saj sem zagrizen surfer. Moj surf je sicer tisti na valovih, ki tukaj pač ni mogoč, a nič zato. Morje je morje.“ Christophe tako poletja preživlja v Izoli, kjer pomaga pri Društvu prijateljev mladine, pozimi pa mu Maja z otrokoma sledi v Francijo. Pa je možno tako živeti, ne da bi vedel, kje si zares doma? „Ko sem v Franciji, pravim, da sem doma v Izoli. Ko sem v Izoli pa pravim, da sem iz Francije. Vedno je prisotnega nekaj domotožja, a to ni nič hujšega. Konec koncev del moje družine prihaja iz Corsike, tukaj v Izoli pa imamo Korte.“

„Povsod je tako, kot doma“, je še povedal Christophe. Mi pa bomo dodali, da nas je Izolanov odslej 689 več, poleg plaže v San Simonu pa imamo še 120 km odličnih visokogorskih smučišč, preko katerih je že dvakrat vozila tudi karavana francoske pentlje. Poleg tega, kaj je boljšega, kot da se prijateljem pohvalimo, da se v Izoli poleti kopamo, pozimi pa smučamo? A.M.

70 - letniki z zgornjega konca

Društvo upokojencev Jagodje-Dobrava nadaljuje z večletno tradicijo organizacije srečanja in obdarovanja obdari svojih članov, ki so v tekočem letu slavili okroglo obletnico- 70 let.

In tako je bilo tudi letos. 26. oktobra so se zbrali vsi slavljenci in tudi njihove „boljše polovice“ v kavarni hotela Delfin, se posladkali s torto, ki so jo spekli v kavarni Zvon in zaplesali ob hotelski glasbi. Seveda ni šlo niti brez rožice in napitnice ter iskrenih želja- še na mnoga leta, zdravi in aktivni tako doma kot v društvu. Željam so se, seveda, pridružili tudi vsi člani upravnega in nadzornega odbora društva.

Jožica Radujko

Delavnica o čustvih

Društvo Ozara vabi na izobraževalno delavnico: KAKO RAZUMETI IN IZRAŽATI ČUSTVA, v četrtek 29. novembra ob 16. uri v prostorih društva, Kažipotna 9, Izola (nasproti Doma upokojencev). Predaval bo g. **Leo Ivandič**, predavatelj in svetovalec v Šoli čustvene inteligence, ki bo tudi odgovarjal na vaša vprašanja.

Na predavanju bo predstavljeno: kdaj reagiramo s čustvi in zakaj, kako razumeti svoja čustva in čustva drugih ljudi ter zakaj se v enakih situacijah ljudje odzivamo različno in z drugačnimi čustvi.

Droge in duševne motnje

Zdravstveni dom Izola in Center za preprečevanje in zdravljenje od prepovedanih drog vabita na predavanje: Možgani-droge in duševne motnje. Predavala bo as.mag. Mercedes Lovrečič dr.med.spec. psihiatrija

Sejna soba ZD izola v ponedeljek 26. 11. 2012 ob 13:30.

Dan republike

Društvo Tito organizira praznovanje Dneva republike, 29. novembra. Praznovanje bo v prostorih društva v Koprski ulici št. 2. s pričetkom ob 17.00 uri. Po kulturnem programu pripravljajo tudi presenečenje.

Portoroško športno kulturno izobraževalno društvo Jaz Sem Najboljši, ki se ukvarja z organizacijo tekov, pohodov in drugih rekreativnih dejavnosti, je v nedeljo, v sodelovanju s športnim in kulturnim društvom iz Šareda, pripravilo »Pohod po zahodnem hribu«, od Šareda do Ceter, Malije, Kort in nazaj. Pohod je vodil **Marko Marancin**, ki je tudi oljkar in je udeležencem razložil vse o oljkah (avtohtone vrste, kako se pridejujejo...) in tudi zakaj jih je letos vsaj pol manj. V Kortah jih je sprejela **Nada Morato** in povedala par zgodb o Kortah ter razkazala muzejsko sobo kulturnega društva s Kaštelirskim goničem. Žejo so si potešili v kantini **Ivančič** na Šaredu.

Pohoda se udeležilo nekaj več kot 120 udeležencev, med njimi so bili domačini, Brkinci, Kraševci, Idrijci in veliko Ljubljancev.

To nedeljo, 25. novembra pa organizirajo »Pohod po vzhodnem hribu« od Sv. Petra do Krkavč, Nove vasi, Padne in nazaj.

KRIMINALIJE

Ne najbolj uspešen večer

Na Prešernovi cesti so policisti ustavili 22-letnega voznika osebnega avtomobila, kateremu je bil odrejen preizkus alkoholiziranosti, ki je pokazal 0,36 mg alkohola v litru izdihanega zraka. Izdan mu je bil plačilni nalog, odvzeto vozniško dovoljenje in prepovedana nadaljnja vožnja.

Pri sebi je imel grudaste mamile

Kriminalista sta 31-letnemu Koprčanu zasegla zavitek z grudasto snovjo rjave barve, za katerega se je sumilo, da je prepovedana droga – heroin. Napisan je bil zapisnik in potrđilo o zasegu ter podana izjava kršitelja. Uveden bo hitri postopek po ZPPPD.

Koga ali kaj so vrnili osebu doma?

Občanka je sporočila, da dva neznanca pri domu upokojevcev kradeta kolesa in podala njun opis. Na kraju sta policista izsledila obe osebi. Ugotovila sta njuno identiteto. Kolesi sta jima zasegla in ju vrnili osebu doma upokojevcev. Po prijavi bo zoper storilca podana kazenska ovadba.

Premamil ga je traktor

Nekdo je iz večnamenskega objekta pod Baredi izvršil tatvino traktorja znamke New Holland TN 90 F, modre barve, reg.št. KPC3-64, v katerem so bili kontaktni ključi. Vozilo je bilo čez nekaj dni najdeno na območju Kopra. Zoper neznanega storilca bo podana kazenska ovadba.

Očitno je zmanjkalo cvička

Policista sta v bližini Šareda 20-letnemu Novomeščanu zasegla "joint" in poslala na preliminarji test. Po analizi bo zoper njega uveden hitri postopek po ZPPPD.

Balonček ne pozna meja

Policisti prometne policije so 61-letnemu domačinu začasno odvzeli vozniško dovoljenje zaradi vožnje pod vplivom alkohola (0,35 mg/l).

Welcome to Izolamsterdam

Trem mladoletnim domačinom je natak ar v gostinskem lokalu v Izoli prinesel krožnik s tremi piškoti premera približno 5 cm, rjavo črne barve, oblite s čokolado in jim razložil, da so to »cokokiji« (piškoti). Hkrati jih je vprašal, če jih želijo poskusiti in odšel. Mladoletniki so piškote pojedli, in sicer vsak po enega, nato pa odšli domov. Opazili pa so, da so imeli piškoti drugačen okus. Dvema mladoletnikoma je ponoči postalo slabo in sta poiskala zdravniško pomoč v SBI, kjer je bilo pri analizi krvi ugotovljeno, da sta imela v krvi več kot 50 mikrogramov/l THC-ja. Zoper natak arja bo podana kazenska ovadba in uveden hitri postopek, saj je bil pri hišni preiskavi najden vršiček konoplje.

Sobotno cestno veseljačenje

V soboto so vozniki napihali 0,65 mg/l alkohola, 0,41 mg/l alkohola in 0,46 mg/l alkohola. Slednja se z rezultatom ni strinjala in ji je bil odrejen strokovni pregled, ki je bil opravljen v SBI.

Nudil je prvo pomoč pnevmatik

62-letni domačin je vozil z osebnim avtomobilom po Cankarjevem drevoredu iz centra Izole in v bližini pokopališča zapeljal na nasprotni del vozišča ter trčil v obcestni robnik. Pri tem pa se je odlomil oz. odpadel pokrov kolesa, ki je zadel peško v prsni koš. Voznik je po trčenju z vozilom še nekaj metrov nadaljeval vožnjo s praznimi pnevmatikami po pločniku, tako da se je morala peška umakniti s pločnika, da jo ne povzi. Nato je zapeljal nazaj na cesto do vulkanizerja, kjer je pustil vozilo in pred tem ni nudil podatkov drugi udeleženci prometne nesreče. Policisti so voznika izsledili in mu odredili preizkus alkoholiziranosti, ki je pokazal 0,65 mg/l. Odvzeto mu je bilo vozniško dovoljenje, prepovedana nadaljnja vožnja, sledi pa še kazenska ovadba in obdolžilni predlog.

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- 3.947 m² kmetijskega zemljišča v Luciji (Lucan) prodam. 070 872 901

- V centru Izole, ob tržnici ugodno prodamo obnovljeno 2,5 sobno stanovanje 62m² za 115.000 eur. tel 040 294 439

KUPIMO

Hišo, del hiše ali stanovanja z vrtom v bližini doma Dva topola, kupim. tel.: 041 647 400

NAJAMEMO

- Upokojeni par najame trisobno stanovanje na Šaredu. Ponudbe na naslov: Benko – Šared 42 6310 Izola

- Najmem enosobno stanovanje. Tel 070 530 781

- Iščem enoinpolsobno ali dvosobno stanovanje v izoli ali Kopru. tel 070 530 781

ODDAMO

- Oddam dvosobno stanovanje v Izoli družini ali študentom za daljše obdobje. Tel: 041 344 280

- Oddam štirisobno stanovanje na Markovcu družini, delavcem ali študentom, za daljše obdobje. Tel: 041 344 280

- Za daljše obdobje oddamo opremljeno dvosobno stanovanje v centru Izole. Tel. 051 202 961

- Oddam v najem opremljeno dvosobno STANOVANJE v Luciji. Tel.: 040-618 533 Jerman

- Oddamo garsonjero v Jagodju. Tel.: 031 643 884

Za daljše obdobje ODDAM manjšo garsonjero v Jagodju. 041 770 042

- ODDAM trgovino z utečeno dejavnostjo v Izoli. tel 040 605 604

VOZILA IN PLOVILA

- Prodám Nissan Almera 1.8 Avtomatik, letnik 2005, prevoženo 33.525 km, odlično ohranjen, tel 041 955 603

- Prodám 6,5m dolgo jadnico, s kabino in 4 ležišči. Jadnica je privezana na kom. privezu Marine Izola. tel 031 684 041

RAZNO

- Podarim omaro za dnevno sobo (regal), razstavljeno in pripravljeno v pritličju za odvoz. Tel: 031 559 383

- Ugodno prodám brezhibno ohranjen sušilni stroj Candy (za 100 Eur). Tel.: 031 640 711

- Hrastova drva (metrska) ugodno prodám. Tel.040 864 061.

- Podarim francosko posteljo z jogijem (140x200) in jogi (90x100). Tel.: 041 679 743

- Prodám črno-belo psičko, pasme shitzu, staro 3 mesece in 2 tedna. Psička je zdrava, veterinarsko pregledana in cepljena. Tel: 041 249 894

- Domač tropinovec prodám. Tel.: 041 676 541

DELO

- Mlajša upokojenka nudim kakršnokoli pomoč na domu. Tel.: 040 804 941

- Nudim pomoč pri obiranju oljk in pri drugih kmetijskih opravilih. 030 638 847

- Za hišna popravila (manjša mizararska in gradbena dela) lahko pokličete: 031 630 716

- Nudim pomoč pri učenju angleškega in nemškega jezika. Pridem tudi na dom. Pišite na: Benko. Mohr@safe-mail.net

- Iščem delo kuharja, kjerkoli na obali. Tel 070 530 781

- Nudim inštrukcije iz italijanskega, angleškega in slovenskega jezika za osnovne in srednje šole Tel 031 418 217

- Lahko poskrbim za vzgojo vašega psa. Tel.: 031 698 006

- Italijanski jezik poučujem po najnovejših metodah. Uspeh je zagotovljen. Tel.: 041 542 955

- Nudim gospodinjsko pomoč - likanje, pospravljanje in čiščenje ter pomoč pri negi starejših občanov. tel 041 686 703

- Nezaposlen sprejme kakršnokoli fizično delo. 040 233 702

- Nudim pomoč pri čiščenju poslovnih prostorov ali domov, pomivam posodo ali opravljam kakršnokoli drugo domače delo. tel 031 295 156

UKO CON BUGO

Opozorilo ne bi bilo odveč

Če bo muzej Parenčana ponovno zaživel, je dostop do muzeja iz Smrekarjeve ulice zelo neroden in nevaren, kajti po sredini ulice je speljan odtočni kanal globok do 12cm. Še posebej slabo ga je videti ob večernih urah, saj javna rasvetljava že več let tega prehoda ne osvetljuje. Čeprav je ulica skrita, bi bilo prav, da se tudi ta prehod sanira in vspostavi varen prehod po ulici.

fotopiše: MU

DOHODNINA ZA DOBRO IZOLANOV

Slab mesec nas loči od vaše odločitve, komu boste namenili 0,5 odstotka dohodnine, s katero boste po svoji vesti lahko pomagali humanitarnim in drugim društvom.

V izolskem Rdečem križu je potreb veliko. Če smo doslej s toplimi obroki, prehranskimi paketi in oblačili uspeli le delno ublažiti posledice revščine cca. 300 družinam, posameznikom, brezdomcem, upokojenecem, bo v letu 2013 to humanitarno zgodbo težko nadaljevati. Zahtev je iz dneva in dan več. Vsega tega ne bi naredili brez donatorjev, fizičnih in pravnih oseb iz našega območja, ki nam zaupajo.

Zaupajte nam tudi Vi!

Z vašo odločitvijo, da delček dohodnine namenite Območnemu združenju Rdečega križa Izola, bo v marsikatero izolsko gospodinjstvo ponovno zasijal žarek sonca, upanja. Tako zbrani denar bo omogočil še več humanitarne pomoči najbolj socialno gibkim družinam.

Razmislite in odločite se v dobro Izolanov. Hvala.

V naslednji številki Mandrača boste dobili tudi ustrezen obrazec, zdaj pa ga lahko dobite tudi na Davčni izpostavi Izola, Pleničeva ul. 6 ali na sedežu Rdečega križa, Ob starem zidovju 15/a, Izola.

Predsednik OZ RK Izola
Vlado Ostrouška

V petek dne 23.11.2012
vabljeni na večer

Indijske kuhinje

v gostilni **Bariera** od 17h dalje.

Za vas bo kuhala **Sasikala Perumal**.

Na izbiro bo **mesna** ali
vegeterjanska
glavna jed in sladica.

Vjudo vabljeni!

Rezervacije na tel. 030 239 790

Foto: Matohov kot

Prihajajo kontejnerji s čipom?

Javno podjetje Komunala Izola bo s 1. decembrom letos v Ilirski in Mladinski ulici v Jagodju poskusno vpeljalo projekt **od vrat do vrat**. Prednost takšnega sistema zbiranja odpadkov je, da je omogočeno ločevanje odpadkov na domu in možnost motiviranja glede na dejansko oddane ostale odpadke. Te dni je vsako gospodinjstvo na omenjenih ulicah prejelo brezplačni 240 litrski zabojnik modre barve z rumenim pokrovom za plastično in kovinsko embalažo, ki bo opremljen z elektronskim čipom in z namensko nalepko.

Ločeno zbiranje odpadkov običajno poteka s pomočjo ekoloških otokov ali zbiralnic, torej mest, kjer so postavljeni zabojniki za papir in papirno, plastično, kovinsko ter stekleno embalažo in za biološke odpadke. S ciljem, da se količina odloženih odpadkov na odlagališču zmanjša in da se ločene frakcije ponovno uporabijo ali predelajo v nove materiale, so v Javnem podjetju Komunala Izola na območju Jagodja pristopili k poskusnemu projektu zbiranja plastične in kovinske embalaže od vrat do vrat, s spremljanjem dejanske odpeljanih mešanih komunalnih odpadkov.

Prednost takšnega sistema zbiranja odpadkov je, da je omogočeno ločevanje odpadkov na domu in v bodoče možnost plačevanja komunalnih storitev glede na dejansko oddane ostale odpadke. **Z uvedbo sistema predvidevajo, da bodo na ta način bistveno zmanjšali količino ostalih odpadkov, za katere bo v prihodnje potrebno plačevati visoke stroške za odstranitev oziroma odvoz na uničenje.**

Uporabniki, ki so v sistem od vrat do vrat vključeni, prazno ter stisnjeno plastično in kovinsko embalažo odložijo v namenske zabojnike. Tako se zmanjša količina ostalih odpadkov, uporabniki pa zabojnik za ostale odpadke dostavijo na odjemno mesto v času odvoza, vendar le takrat, ko želijo, da se zabojnik izprazni. Vozilo komunale pa bo prek čipa zaznalo vsako izpraznitev zabojnika, ki bo v prihodnje podlaga za obračun. V kolikor se bo potrdila upravičenost poskusnega projekta, bo nov sistem odjema odpadkov komunala postopoma uvedla na celotno območje občine Izola.

Foto: Orjana Babič

V spomin na uspešen **Martinov tek** in pohod smo dobili fotografijo skupine pohodnikov, ki so se, med hojo, očitno tudi dobro zabavali. Tako kot obiskovalci sobotnega **praznika kostanja in mladega vina**, ki je napolnil Ljubljansko ulico v dokaz, da se da, tudi če ni denarja na odmet.

Foto: Primož

Že 15 let so TUBE, na začetku pa so bile ČOPIČKE

Foto: Gorast Radoljevič

